

... Da je meni
izsliskati
slovensko sobo,
da mi je razdeliti
slovenski strop,
po umetnosti
in po narodni volji:
naši sobi
središče je kot,
naš strop
izvira iz kota,
naše leto iz božiča,
naše družine
iz svete Družine,
naša misel
iz Svetega Duha –
tako je hotel
naš narod.

/Oton Župančič/

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 43
NOVEMBER
1994

Naslovna slika: Lepe so božje njive okrog cerkvic po Slovenskem. Na sliki so kamniške žale.

+ + +

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

V mesecu novembru smo. Vsako leto priobčimo v novembrski številki imena in osnovne podatke (če jih seveda vemo) vseh avstralskih Slovencev, ki so odsli v večnost od lanskega do letošnjega novembra. Dodamo še pokojne rojake, ki so umrli pred lanskim novembrom, pa zanje prej nismo vedeli. Tako izpolnjujemo Matico pokojnih. Letos je najstarejša smrtne letnica 1922.

Dolga je vrsta v zadnjem letu umrlih in med njimi je kar precej naših naročnikov. Pri nekaterih sem lahko spremenil le ime od pokojne osebe na še živega zakonskega druga ali družico. V drugih primerih, zlasti mešanih zakonih, pa družina javi, naj list ustavim, ker ga nihče več ne zna brati. Tik pred izidom te številke so bile vrnjene MISLI na ime Alojza Ivancicha, W. A., s pripisom: Deceased. Return to sender. — Torej spet en naročnik manj, dasi še nimam drugega smrtne sporočila.

Ali pri vsem tem razumete, zakaj sem tako vesel vsakega novega naročnika? Da s smrtmi ne pada število bralcev. In pri tem mi vsi naročniki lahko pomagata. Ponudite list svojim prijateljem in znancem, ki ga še nimajo! Uredite zanj, da bo pričel prejemati MISLI! Letos sem med že plačilne naročnike vpisal 35 novih — zahvala vsem, ki ste pri tem pomagali. Z novimi naročniki na mesto pokojnih ali odpadlih bomo podaljševali življenje listu, kar gotovo vsi želimo.

— Urednik in upravnik

UČIMO SE SLOVENSKO — I. del — Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol — Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca — Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES — V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauerja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM, II. del. — Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharskih dogodkih in letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarje.

PISMA MRTVEMU BRATU — Topli spomini na brata — Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja — Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA — Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. — Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE — Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika — Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 — Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 — Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.— dolarjev, izven Avstralije 18.— dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 — Tel.: (03)387 8488 — Fax: (03)380 2141

NOVEMBER 1994

- O "tranziciji" nekoliko drugače
– Ivan Merlak – stran 257
- Prosnja – pesem
– Karel Mauser – stran 258
- Slovenski mladini namesto svečk
na neznani grob mojih staršev
– Marija A. Senčar – stran 259
- K njej stopim – črtica
– Smiljan – stran 261
- Matica naših pokojnih
od nov. 93 do nov. 94 – stran 262
"Ključna je odgovornost..."
Z dr. L. Peterletom se je za
Družino pogovarjal M.S.
– stran 265
- Vernih duš dan – črtica
– Ivan Korošec – stran 267
- Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne – P. Tone – stran 268
- Izpod Triglava – stran 270
- Družina, srce civilizacije ljubezni
– T. in J. Šrekl – stran 272
- Središče svete Družine, Adelaide
– P. Janez – stran 274
- Obhajilo ločenim in nepravilno
poročenim: da ali ne?
– Iz Družine – stran 275
- Moje celice – zapiski iz zaporov
– Jožko Kragelj – stran 276
- Nase nabirke – stran 276
- Dva obiska – dr. Peter Vencelj
in dr. Jože Bernik – stran 277
- Središče svetega Rafaela, Sydney
– P. Valerijan – stran 279
- Z vseh vetrov – stran 282
- Kotiček naših mladih – stran 284
- Križem avstralske Slovenije
– stran 285
- Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije – stran 224

O »tranziciji« nekoliko drugače

TRANZICIJA je postala danes modna beseda v državah, ki naj bi iz totalitarnega enoumja prešle v demokracijo. Po slovensko namreč ta tujka pomeni PREHOD.

Prvonovembrski dnevi pa nam vsako leto govorijo iz grobov naših dragih rajnih o veliko pomembnejšem prehodu - o prehodu iz minljivega časa v večnost. Kdaj bomo mi na vrsti, ne vemo. Kot kristjani verujemo, da se bo to zgodilo tedaj, ko bomo po božjem načrtu spolnili svoje zemeljsko poslanstvo. Da, Bog je gospodar življenja. On nam ga je podaril. Ne živimo torej zaradi naših lastnih zaslug. Leta življenja lahko dosežejo tudi številko sto in še več - tudi pri Slovencih, kakor nam povedo najnovejši statistični podatki. Toda v primerjavi z večnostjo je tudi ta dolgotrajno življenje - kratka.

Naše bivanje na planetu Zemlja je torej začasno. Naj bi se zato ne navezovali na zemeljske dobrine, ki so sicer določena osnova življenja, vendar morajo ostati samo sredstva. Čim postanejo naš cilj, se bo vse začelo sukati narobe.

Kaj bomo nesli s seboj v večnost? Ob odgovoru na to vprašanje bomo lažje urejali naše, včasih tako zapletene in prepletene medčloveške odnose. Ne samo lažje urejali, ti odnosi bodo dosegli višjo raven.

Začasnost našega bivanja nas opozarja, da nimamo na voljo neomejene količine časa. Ura izgubljena ne vrne se nobena! Treba je izrabiti čas, prisluhni Duhu, ki nam po vesti govori: Stori to, tega ne smeš storiti! Treba je takoj iti na delo, ker ne vemo, ali bomo jutri še mogli spolniti naloge, ki so samo naše in ki jih namesto nas ne more nihče drug storiti.

Praznika vseh svetih in spomin vernih rajnih nam oživljata misel na včasih pozabljene pokojne svojce in kličeta, naj jim skazemo hvaležnost za vse, kar smo od njih prejeli. Zanje bomo molili, žrtvovali dobra dela. Hvalevredno je, da se naše božje ljudstvo še živo zaveda, kako lahko pomaga rajnim z darom za mašo.

Spominjanje in spoštovanje mrtvih je že od nekdaj znamenje naše kulture in civilizacije, hkrati pa ima poseben pomen za narod. Če se svojih prednikov ne spominjamo, ostane narod brez zgodovine in ne more imeti prihodnosti. Če bi se odrekli svojim staršem, bratom, sestram, sorodnikom, prijateljem in znancom, bi se odrekli sebi, svojim koreninam.

Prehod iz časnosti v večnost so na poseben način doživeli ljudje, ki jim pravimo vojne in povojne žrtve. Po veliki večini so bili to mladi možje in fantje. V državljanski vojni so si stali nasproti na barikadah, zmagovalci so po vojni s premaganci

PROŠNJA

Čakam na večer,
ko bom čisto sam.
Zadnja ura bo stala na vratih,
v njenih rokah milost
in odpuščanje;
v zarjo, ki me zalije,
ko se vrata odpro,
bom omočil palec za zadnji križ.

*

Ne pokrijte mi oči s kovanci,
pokrijte mi jih s telohi.

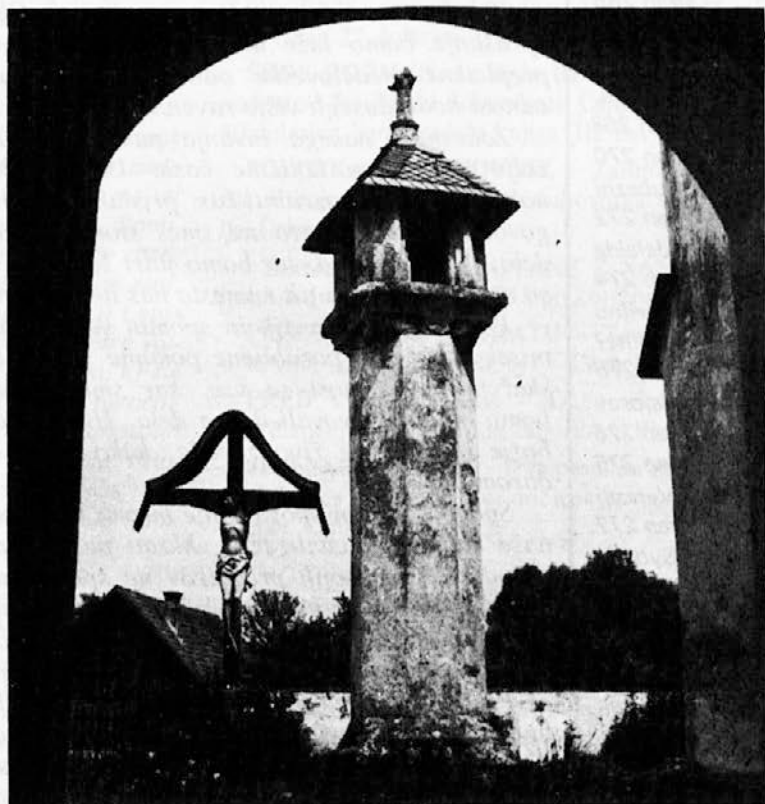
KAREL MAUSER

neusmiljeno ravnali, vse žrtve na kateri koli strani pa so brez izjeme prišle pred enega in istega Boga in bile sojene po svojih delih. Spoznale so tudi, kateri in koliko vredni so bili ideali, za katere so živeli in dali življenje. Verujemo, da je bil Bog vsem pravičen in usmiljen sodnik. Da, usmiljen sodnik. Prav je povedal eden velikih svetnikov: "Če bi mi bilo dano na izbiro, da me sodi ali lastna mati ali Bog, bi si izbral za sodnika Boga."

V teh dneh bo zelo primerno, da se spet ustavimo pri besedi **SPRAVA**. Kristjani jo bomo še izrekli in ponujali, čeprav na nasprotni strani morda ne bomo našli odmeva. Vemo, da zgodovina govori za nas in čas dela za nas. V začetku prejšnjega stoletja je v Južni Ameriki divjala državljanska vojna med prvotnimi španskimi naseljenci in špansko oblastjo. Spravo so dosegli tako, da so skupaj pokopali svoje mrtve. Tudi žrtve državljanske vojne med severnimi in južnimi državami ZDA v prejšnjem stoletju so pokopane skupaj na pokopališču Arlington v Washingtonu. Kdo bi si pred petdesetimi leti predstavljal, da bo kdaj prišlo do sprave med Nemci in Poljaki!

"Tranzicijo" mora skleniti sprava. Kdaj bomo Slovenci toliko dozoreli, da se bo to zgodilo?

IVAN MERLAK
v "Družini"

Eden starodavnih slovenskih pokopaliških svetilnikov za večno luč / Globasnica na Koroškem /

Slovenski mladini namesto svečke na grob mojih staršev

Marija A.
Senčar

Torek, 1. novembra 1994. Za Avstralijo najvažnejši dogodek - melbournške konjske dirke, v Evropi in drugod po svetu, kjer trenutno ne vihrajo vojne, pa je to dan miru in globokega spoštovanja do mrtvih. Ljudje hodijo na grobove svojcev, prižigajo svečke, pomolijo za pokoj njihovih duš in se srečajo s sorodniki, prijatelji in znanci, ki jih mogoče niso videli že leto dni, od zadnjega dneva mrtvih. Obujajo spomine na žalostne in vesele dogodke. Izguba najdražjih je vedno težka in za njimi ostane praznina, ki jo največkrat nadomesti novorojeno neobgljeno bitje - otrok.

Starši ga sprejmejo z vso ljubeznijo. Nekateri to skrb in ljubezen pokažejo, drugi se je sramujejo, saj to je za mehkužce, spet drugi gledajo svojega otroka kot Boga, češ on bo uredil vse, ko bo velik. Želijo mu najboljše in posebno še tisto, kar sami niso imeli oziroma niso dosegli. Neprespane noči se pozabijo, ko po mnogih letih otrok dozori v odraslega človeka in prevzame dolžnosti, ki mu jih nalaga svet okoli njega.

In odkar obstoja svet, mlajša generacija se vedno čudi starejši. Mladost je polna volje, ljubezni in idealov. Svet, ki so ga ustvarile prejšnje generacije, ji je odprt. Posebno v Avstraliji. Velik, bogat kontinent s 17 milijoni prebivalcev, nobene vojne, samo mir, svoboda in demokracija. Kaj pa drugje po svetu? Ljudje umirajo povsod, vsaki čas in na vse mogoče načine. Kjer razsaja vojna, je največ človeških tragedij. Ljudje so velikokrat, predno umrejo, zverinsko mučeni in končajo v kakšnih jamah v skupnih "grobvih". Nekateri izginejo brez sledu, kot se je to zgodilo v Sloveniji in za mnoge se ne ve, kje so njihovi "grobvi" in kako so umrli. Veliko je še Slovencev po svetu, ki nimajo mrtvaških listov svojih najdražjih in tako ne morejo postati pravni dediči morebitne lastnine, ki potem preide v last države.

Draga naša mladina. Med drugo svetovno vojno in po njej (kar je najbolj žalostno), je marsikdo od vaših staršev, starih staršev videl grozodejstva, jih morda tudi sam doživel in na vso srečo preživel. Takrat je bil vaših let. Nekateri so bili prisiljeni gledati, kako so jim zverinsko pobili starše, sestre, brate... Mogoče so bili celo priča, ko so noseči materi izrezali nerojenega otroka in ji namesto njega v trebuh zašili živega mačka? V tistem trenutku so se jim zrušili vsi ideali, vsa ljubezen do človeštva. Mladosti ni bilo več. Naenkrat so postali odrasli in v ustih je ostal še samo trpek priokus vprašanja: "Ali je sploh še vredno živeti?"

Resnica, mimo katere ne moremo v zgodovini slovenskega naroda je, da so v bratomorni vojni zaradi "starih" in "novih" idej, ki si jih nismo izmislili Slovenci, bili najprej pobiti "vplivni in nevarni voditelji" naroda. Med vojno so izginjale cele družine, po vojni pa namesto svobode in sprave (saj so bile sklenjene "lepe" mirovne pogodbe), je bil pobit cvet slovenske mladine ter velika večina "kapitalističnih podjetnikov (businessmen-ov)" iz čiste politične ideje in osebnega sovraštva. Osebna lastnina in delo žuljavih rok sta bila kapitalistična navlaka in pregreha, ki ju je bilo potrebno v kali zatreti in nista pomenila nič. Vse je naenkrat postalo "skupno" in "naše". Mnogo starejših ljudi, posebno po deželi (obvezna oddaja živine etc), je umrlo od razočaranja in žalosti.

Mladi so odhajali v mesta, v tovarne ali naskrivaj v tujino. Vsi so si želeli miru in boljšega življenja, tako kot si vsi mladi danes tudi vi želite za sebe in svoje otroke. Odit od doma je za marsikoga bila težka odločitev. Nepoznavanje sveta, neznanje tujega jezika, daleč od svojih najdražjih, so se vaši starši še bolj navezali na vas, dragi otroci. Skrbi jih vsak vaš korak, ker vedo, kaj pomeni izgubiti nekoga. In ko so se odločili za tujino, so si največkrat sami izbrali deželo, kamor hočejo oditi in tako ste se rodili v Avstraliji, Ameriki, Argentini, Nemčiji...

Dostikrat slišimo od vas, kako so drugi narodi boljši od Slovencev. Francozi, Nemci, Italijani, Španci, Grki, Angleži, Avstralci...Ali nimajo tudi vsi ti za sabo "krvave" zgodovine, ki se je lahko

sramujejo? Kdor zgodovino pozna, ve, da imam prav. In vsi ti ljudje so ponosni sinovi svojega naroda. Ne sramujejo se jezika svojega rodu. Trudijo se, da se ga naučijo in ga iz spoštovanja tudi govorijo. Nihče ne pričakuje odličnega znanja. Važna je dobra volja. S tem, ko govorite ali vsaj poskušate govoriti jezik svojih staršev, dokažete, da jih spoštujete. Kako prijetno je starejšemu človeku, če mu kdo od mlajših stisne roko in vpraša: "Kako ste kaj?"

Vedeti in zavedati se morate, da danes povsod po svetu ne bi bilo ne prve ne druge itd generacije Slovencev, če se vaši najdražji ne bi odločili tako. Verjetno tudi vsi ne bi imeli take izobrazbe kot jo imate. Mogoče bi bili dediči kakšne kmetije, kjer bi se lepo po domače, to je, po slovensko pogovarjali, peli in plesali (tudi umpapa, kot radi imenujete polke in valčke vsega sveta). Imeli bi se zelo lepo, saj to bi verjetno bil edini svet, ki bi ga poznali. Starejši smo si izbrali drugo domovino, vam, draga mladina, je bila dana. Vsi smo dediči ponosnega naroda, ki že stoletja kljubuje na tleh prečudovite Slovenije. Kri ni voda in po vaših žilah se pretaka

slovenska kri. Rojeni v Avstraliji, toda še vedno ste otroci slovenskega naroda.

Danes, na dan vseh mrtvih, ko ne morem prižgati svečke na grobu svojih staršev, ker ne vem, kje počivajo in nimam zanje niti mrtvaškega lista, vas, dragi mladi Slovenci, prosim za razumevanje in spoštovanje do nas starejših, saj smo vsi skupaj del slovenske zgodovine, tudi izseljenske.

Vzemite si čas, poslušajte in poskušajte razumeti zgodovino slovenskega naroda, na katerega ste lahko samo ponosni. Že tisočletja kljubujemo na evropskem tranzitnem področju, ki je poln naravnih lepot in vsak bi mu rad bil, z veseljem in ponosom, gospodar. To je največja tragedija, saj je naše teritorialno ozemlje po vsaki vojni vedno manjše.

Poskušajte razumeti tudi "spravo", saj se o njej že nekaj časa veliko govori. Vsi, ki ste vzgojeni v krščanskem duhu, dobro veste, da svoje grehe najprej poveš, potem se jih pokesaš in oblubiš, da kaj takega nikdar več ne boš storil, nakar sprejmeš pokoro in šele potem se spraviš z Bogom. Poštene sprave se nihče ne boji in si jo vsak tudi želi.

Jutro na Blejskem jezeru

POČUTIL se je utrujenega, globoko v sebi strtega, prevaranega. Ničesar več ni videl pred seboj. Vseповsod ena sama sivina, kakor pokrajina, ko odteče narasla voda.

Vsi upi, vse sanje, vse je odšlo.

Tolikokrat je v mislih gledal svojo hišo, vso polno življenja, polno vnukov, vnučinj, sam pa hodi med njimi, jih lovi, jim dela piščalke, pripoveduje pravljice, pa resnična doživetja... Toliko vsega se je spomnil. Oni pa ga s spoštovanjem gledajo: "Naš dedek!..."

Toda vsi so odšli. Najprej so ženo odnesli na pokopališče. Potem so tudi otroci drug za drugim odhajali stran.

"Vsaj eden bo ostal," si je govoril.

Odšli so vsi.

Na nikogar se ni jezil, ne na prvega, ne na zadnjega.

"Le kaj naj bi pa delali na tej krpi, stran od vsega!..."

Toda ko je odšel zadnji, je zameril vsem.

Za dan, dva so prihajali z družinami na obisk, veseli, nasmejani. Stene so oživele, vse se je spremenilo. Toda že vnaprej se je bal slovesa, ko se bodo vsedli v avto in mu pomahali skozi okno: "Pa dobro se imej!" Pomahal jim je v pozdrav, nato pa odšel v hišo in oči so se mu orosile.

Če le ne bi kar naprej deževalo. Z vsakim dnem je čutil, da ga bolj pritiska k tlom. Tema se je plazila skozi okna, utrujenost je sedla nanj. Vsak dan se ji je lahko manj upiral.

"Da bi bilo vsaj že vsega konec!"

Drobna misel se je vtihotapila v njega. Na začetku je še opazil ni. Tako tuja se mu je zdela, toda nekaj prijetnega je prinesla s seboj. Konec, čisto vsega konec. Nič več samote, vedno istih misli, dnevi se ne bi več vlekli v neskončnost, bolečina bi izginila, le njegove sanje bi še ostale...

"Drugega mi ne preostane več, kaj bi še živel," se je prepričeval.

"Toda kaj bi rekla Polona?" se je prestrašil.

Ej, Polona! Zagledal jo je vso mladostno, pa takoj nato sivolaso in upognjeno. Polona! Vzdramil se je. Skušal si je priklicati v spomin njen obraz, vsako podrobnost, toda vse je bilo tako blede, nejasno. Le spomini so se zbudili.

"K njej stopim!" je sklenil.

Pogledal je skozi okno. Drobni dež je pršil. Pomislil je že, da bi šel raje drugič. Zamahnil je z roko proti oknu, nato pa poiskal dežni plašč in škornje ter snel palico z žeblja.

Pes se je zdramil. Vendar konec dolgočasja!

"To ni za tebe, Črt!"

Žalostno je zacvilil.

SMILJAN:

K NJEJ STOPIM

Tla so se podajala pod nogami. Počasi, korak za korakom, se je spuščal po lahno napetem klancu. Toda noge, ki ga že tako ali tako niso ubogale, so postajale vedno bolj nepokorne. Vendar ga je vlekle dalje, nekaj prijetnega ga je vabilo.

Prišel je do pokopališča. Za spoznanje je dvignil klobuk, kakor ga je bil naučil oče, da mu je deževnica pritekla za rokav. Odrinil je vrata, ki so se odpirala rahlo navzgor, da so nato glasno zaropotala. Pod cerkvenim napuščem je postal. Tako utrujen je bil.

Oprijemal se je spomenikov, ko je stopal med vrstami. Pridrsal je do ženinega groba. Ves je bil zaraščen s travo.

"Tako sam sem, Polona, tako sam..." je skoraj v joku spravil iz sebe.

Srce mu je začelo hitreje utripati, nekaj toplega ga je objelo. Da stojita s Polono skupaj, se mu je zdelo. Skoraj bi se lahko naslonil nanjo.

Poteze na obrazu so se zrahljale, bolečina v prsih je popuščala.

"Saj nisem čisto sam. Polona, saj vem... Ampak to je čisto drugače. Pa tako temno je bilo vse te zadnje dni. Nekaj čudnega se je naselilo v meni. Saj me razumeš, Polona..."

Vedel je, da ga razume, vedno ga je razumela.

Pokrižal se je in zmolil nekaj očenašev. "Da bi jo Bog čim prej vzel k sebi, če je še ni..."

Škornji so se pilepili k tlom. Le s težavo jih je izvlekel.

"Nasvidenje, Polona!"

Strmina ga je utrujala. Preveč je pohitel, kajti stožilo se mu je po topli sobi. Postal je. V grabnu pod njim so se stiskale hiše, zavite v polmrak.

Stal je in gledal. Svojim očem ni mogel verjeti. S pogledom je hodil od hiše do hiše in vsaka hiša se je krčila od bolečin. Ena bolj, druga manj. Toliko neznanega trpljenja se je naenkrat odprlo pred njim. In ko je priromal do kraja, se je spomnil nase. Saj ni mogel verjeti! On pa je mislil, da se je vse gorje spravilo samo nanj...

Črt ga je veselo pozdravil. Pobožal ga je po glavi, mu dal kos kruha, nato pa se stisnil k topli peči. Zopet ga je obdala samota, toda nič več ni bila tako ostro boleča.

MATICA NAŠIH POKOJNIH

OD NOV. 1993 DO NOV. 1994

Kratice: S-Sydney, M-Melbourne,
A-Adelaide, B-Brisbane, P-Perth, G-Geelong

V lanski Matici pokojnih
jih še ni bilo . . . Le kdo od
nas bo prišel v prihodnjo?

Če zaslediš, da rojaka, u-
mrlega v zadnjem letu, ni v
seznamu, nam prosim spo-
roči, da ga vstavimo kasne-
je. Le tako bo Matica naših
pokojnih čim popolnejša.

IVANČIČ IVANKA r. Vičič
r. 8. 9. 15 – Zajevšje v Brkinih
+ 30. 10. 93 – Flinders Park (A), SA

ŠTEFANIČ ANTON
r. 21. 7. 41 – Rosalnice pri Metliki
+ 3. 11. 93 – Bell Post Hill (G), Vic.

VERZEL STANKO
r. 30. 8. 15 – Sv. Barbara, Slov. g.
+ 8. 11. 93 – Fairfield (S), NSW

BALIGAČ DRAGICA r. Turk
r. 24. 1. 34 – Hajdina pri Ptuju
+ 11. 11. 93 – Wodonga, Vic.

LOZEJ (Losey) MARIJA r. Felc
r. 21. 1. 1899 – Idrija
+ 17. 11. 93 – ? (M), Vic.

PERKIČ JOŽEF
r. 9. 2. 1900 – Bakovci, Prekm.
+ 15. 11. 93 – Berri, SA

ČEČKO PAVLA r. Skale vd. Walland,
r. 12. 1. 12 – Konjice pri Celju
+ 21. 11. 93 – W. Footscray (M),
Vic.

TORJAN ANTON
r. 18. 8. 25 – Hrušica na Prim.
+ 22. 11. 93 – Petersham (S), NSW

CARUANA HELENA r. Zorn
r. 19. 2. 08 – Prvačina
+ 24. 11. 93 – Rooty Hill (S), NSW

FORJANČIČ MARTINA ANA
r. 23. 10. 66 – Maribor
+ 30. 11. 93 – Canberra, ACT

LEBER ANGELA r. Rozman
r. 31. 3. 27 – Svečina pri Mariboru
+ 3. 12. 93 – Albury, NSW

ŠEGOLIN JANEZ SIMON
r. 28. 12. 26 – Jesenice na Gor.
+ 4. 12. 93 – St. Albans (M), Vic.

HARTMAN MAKS (MAXWELL)
r. 8. 10. 55 – Carlton (M), Vic.
+ 8. 12. 93 – Caulfield (M), Vic.

SAVNIK ANTON MARJAN
r. 20. 2. 23 – Škofja Loka
+ 10. 12. 93 – Moruya, NSW

VARGA VIKTOR
r. 2. 5. 45 – Markovci, Prekm.
+ 12. 12. 93 – Balmain (S), NSW

PODOBNIK IVAN
r. 21. 12. 13 – Cerkljanski vrh
+ 25. 12. 93 – Oxley (B), Qld.

WETZEL WILHELM
r. 16. 6. 26 – Mihajlovka, Ukrajina
+ 25. 12. 93 – Adelaide, SA

ŠABEC RAFAEL
r. 19. 3. 33 – Klenik
+ 27. 12. 93 – Tullamarine (M),
Vic.

CIGAN STANISLAV
r. 24. 3. 49 – Žižki
+ 5. 1. 94 – Preston (M), Vic.

ČESNIK BOŽA r. Šabec
r. 10. 8. 36 – Klenik
+ 6. 1. 94 – Clayton (M), Vic.

BOLTE ZOFIJA r. Fajfa
r. ? (71 let) – Koloneja, Galicija
+ 7. 1. 94 – Rooty Hill (S), NSW

MLAKAR IVAN
r. 25. 12. 25 – Rudnik pri Ljublj.
+ 10. 1. 94 – Prestons (S), NSW

MAJIN MARIJA (MINKA) r. Žohar
r. 4. 6. 35 – Duplje pri Kranju
+ 16. 1. 94 – Canberra, ACT

UDOVIČ ANDREJ
r. 27. 11. 14 – Planina pri Rakeku
+ 30. 1. 94 – W. Footscray (M), Vic.

ŠABEC ANTON
r. 11. 6. 09 – Trnje na Primorskem
+ 2. 2. 94 – Box Hill (M), Vic.

RIBIČ EMIL
r. 8. 8. 14 – Ljubljana
+ 6. 2. 94 – Pendle Hill (S), NSW

SMUK IVANKA r. Premk
r. 5. 8. 03 – Mengeš
+ 6. 2. 94 – Hillside (S), NSW

KODELA ANGELA r. Žemlja
r. 17. 5. 08 – Pula, Istra
+ 8. 2. 94 – Penrith (S), NSW

KRÓPEJ STANKO
r. 23. 9. 48 – Zg. Zreče
+ 11. 2. 94 – na morju: Pt. Lincoln, SA

MIKEL STANKO
r. 13. 11. 40 – Ravne na Koroškem
+ 12. 2. 94 – Camperdown (S), NSW

STARIHA ANTON
r. 15. 1. 16 – Orehovec
+ 14. 2. 94 – Townsville, Qld.

MILOŠEVIČ PAVLA r. Renko
r. 13. 12. 23 – Slivje
+ 18. 2. 94 – East Melbourne, Vic.

LEČNIK ANTON
r. 20. 1. 20 – Borovlje na Kor.
+ 24. 2. 94 – Camperdown (S), NSW

TONI FRANK
r. 9. 10. 38 – Vojsko pod Šmarno g.
+ 25. 2. 94 – Westmead (S), NSW

OSTROŠKO IVAN
r. 1. 3. 30 – Pobrežje pri Ptuju
+ 25. 2. 94 – Narrabeen (S), NSW

DAVIDGE BERTA r. Javornik
r. 3. 11. 11 – Ljubljana
+ 27. 2. 94 – Concord (S), NSW

LAVRENČIČ JULIJAN
r. 8. 1. 38 – Logje pri Kobaridu
+ 1. 3. 94 – Modbury (A), SA

TANCOS ROZALIJA r. Matajič
r. 25. 7. 28 – Trnje v Prekmurju
+ 6. 3. 94 – Malvern (M), Vic.

SIMČIČ HELENA r. Simčič
r. 7. 8. 30 – Gonjače v Gor. Brdih
+ 8. 3. 94 – Camperdown (S), NSW

DIMETZ FRANC

r. 25. 4. 19 – Sarajevo, Bosna
+ 11. 3. 94 – Wangaratta, Vic.

KADUNC KARL

r. ?
+ sredi marca 94 – Woy Woy, NSW

MERC IGNAC

r. 20. 7. 28 – Vosek
+ 20. 3. 94 – Taperoo (A), SA

ŠAINA IVAN

r. 23. 6. 38 – Podbeže (Hrušica)
+ 20. 3. 94 – Cheltenham (A), SA

ŠEGEC OLGA r. Zalar

r. 20. 7. 13 – Hrašče pri Hrenovicah
+ 22. 3. 94 – Macleod (M), Vic.

SLANA ANTONIJA r. Lesjak

r. 24. 4. 35 – Rožane, Podgorje
+ 27. 3. 94 – Claremont (H), Tas.

HORVAT SILVIN

r. 20. 2. 63 – Ptuj
+ 11. 4. 94 – Melbourne, Vic.

MEZGEC LUDVIK

r. 2. 8. 16 – Klenik
+ 11. 4. 94 – Fitzroy (M), Vic.

ŽERJAL STANISLAVA (Duša)

r. Gorup

r. 19. 12. 22 – Tomaj
+ 13. 4. 94 – W.Footscray (M), Vic.

KOPRIVEC MENDA r. Stojčevski

r. 3. 3. 48 – Brod (Bitola), Maced.
+ 14. 4. 94 – Shellharbour, NSW

ZITTERSCHLAGER ANTHONY

r. 25. 10. 67 – W.Footscray (M), Vic.
+ 19. 4. 94 – Albion (M), Vic.

RAKUŠČEK FRANC

r. 3. 10. 29 – Drežnica pri Kobaridu
+ 21. 4. 94 – Fairfield (S), NSW

ZUPANČIČ JOŽE (Pepi)

r. 24. 12. 22 – Šmarje pri Kopru
+ 28. 30. 4. 94 – Airport West (M),

STAJNKO JANEZ

r. 6. 5. 10 – Gajšovci
+ 8. 5. 94 – Hawthorn (M), Vic.

ŠTRAMEC ERNEST

r. 11. 1. 31 – Maribor
+ 11. 5. 94 – Chisholm (C), ACT

ČUFAR IVAN

r. 12. 12. 20 – Podbrdo (Most na Soči)
+ 12. 5. 94 – Kogarah (S), NSW

PERKIČ ANA r. Titan

r. 30. 6. 05 – Bakovci, Prekm.
+ 14. 5. 94 – Berri, SA

KARLIN ANTON

r. 27. 5. 14 – Studenice pri Poljčanah
+ 14. 5. 94 – Kangaroo Point(B), Qld.

ISKRA IVAN

r. 12. 2. 29 – Lisac, Istra
+ 17. 5. 94 – Kyneton, Vic.

POLANC ROBERT FRANC

r. 12. 4. 68 – Liverpool (S), NSW
+ 24. 5. 94 – Manly (S), NSW

VERGLES ALBIN

r. ? – nekje na Štajerskem
+ 28. 5. 94 – St. Albans (M), Vic.

KOLARIČ IVAN

r. 3. 1. 20 – Sr. Bistrica, Prekm.
+ 29. 5. 94 – South Brisbane, Qld.

KLEMENČIČ MAGDA r. Kreisz

r. 27. 5. 11 – Bunda Ors, Madžarska
+ 5. 6. 94 – Keilor Downs (M), Vic.

BENUŽEC MARIO

r. ? (41 let) – Podgrad pri Ilirski B.
+ 6. 6. 94 – ? Perth, WA

ROGL JANEZ

r. 23. 8. 12 – Sešče pri Preboldu
+ 7. 6. 94 – Townsville, Qld.

LIKAR LENART

r. 1. 8. 37 – Predmeja nad Ajdov.
+ sredi jun. 94 – South Yarra (M),

KUŠČER JOŽE

r. 19. 3. 22 – Borjana pri Kobaridu
+ 15. 6. 94 – Concord (S), NSW

KLUN FRANČIŠKA r. Marinčič

r. 16. 5. 02 – Zagorje pri Pivki
+ 18. 6. 94 – Hawthorn (M), Vic.

SATLER JANKO

r. 6. 8. 32 – Podlehnik v Halozah
+ 18. 6. 94 – Wollongong, NSW

ORAŽEM MARIJA r. Klemen

r. 14. 4. 06 – Slavina
+ 26. 6. 94 – Arncliffe (S), NSW

KODELA ALOJZ SLAVKO

r. 6. 3. 06 – Celje
+ 27. 6. 94 – Wentworth Falls, NSW

ŠTAVAR RUDOLF

r. 15. 4. 34 – Zagorje na Pivki
+ 2. 7. 94 – Maleny, Qld.

ARNUŠ FRANC

r. 22. 11. 30 – Podvinice pri Ptuj
+ 10. 7. 94 – Research (M), Vic.

JEREB ALOJZ

r. 7. 7. 17 – Sp. Vodale pri Sevnici
+ 23. 7. 94 – Kew (M), Vic.

SEDMAK JEROMEN

r. 23. 9. 29 – Bač (Knežak)
+ 24. 7. 94 – Summer Hill (S), NSW

SANKOVIČ FRANK

r. 11. 11. 13 – Žejane, Istra
+ 25. 7. 94 – Preston (M), Vic.

SODJA ANDREJ

r. 25. 11. 37 – Zabrežnica na Gor.
+ 27. 7. 94 – Concord (S), NSW

FILIPČIČ IVANKA r. Rejc

r. 19. 8. 34 – Gornji Novaki
+ 28. 7. 94 – Merrylands (S), NSW

BGRLEZ MATEVŽ

r. 8. 6. 41 – Zagorje ob Savi
+ 4. 8. 94 – Zagorje (na obisku)

BERGINC IVANA r. Cuder

r. 9. 5. 06 – Siverič, Dalmacija
+ 6. 8. 94 – Geelong, Vic.

LAZAR SHAWN

r. 6. 1. 68 – W.Footscray (M), Vic.
+ 14. 8. 94 – Ferntree Gully (M), Vic.

BALOH MIRKO

r. 14. 4. 14 – Sedlo (Breginj)
+ 15. 8. 94 – Canley Vale (S) NSW

PODGORELEC LJUBICA r. Gašparac

r. 14. 1. 25 – ?
+ 16. 8. 94 – Newcastle, NSW

**GOSPOD,
DAJ NAŠIM
RAJNIM
VEČNI
MIR PRI SEBI!**

VELIŠČEK ANDREJ
r. 3. 3. 20 – Zapotok na Goriškem
+ 19. 8. 94 – Wollongong, NSW

VOGRINČIČ JOŽEF
r. 24. 3. 11 – Krašče pri Pertočah
+ 21. 8. 94 – Ardeer (M), Vic.

ROLIH KAREL
r. 2. 11. 16 – Novo mesto
+ 22. 8. 94 – Tanilba Bay, NSW

RENKO KARLO
r. 5. 5. 23 – Hotična
+ 24. 8. 94 – Wollongong, NSW

MLINAR FRANČIŠKA r. Ječ
r. 1. 8. 36 – Stari grad pri Krškem
+ 27. 8. 94 – East Melbourne, Vic.

ZOREC EMA r. Družina
r. 11. 4. 24 – Brezovica na Prim.
+ 31. 8. 94 – Darlinghurst (S), NSW

BERNIK MIRKO
r. 10. 11. 21 – Ukanje
+ 6. 9. 94 – Adelaide, SA

PASIČ ANTON
r. 2. 3. 11 – Štrekljevec pri Semiču
+ 17. 9. 94 – Blackheat, NSW

PAHOR EMIL
r. 24. 10. 08 – Nova vas pri N. Gorici
+ 20. 9. 94 – North Geelong, Vic.

KOVAČIČ MARIJA r. Furlani
r. 15. 7. 10 – Prvačina
+ 22. 9. 94 – Cammeray (S), NSW

KUHAR JAKOB
r. 2. 7. 40 – Krivčevo pod Vel.pl.
+ 23. 9. 94 – Norlane (G), Vic.

IFKO Terezija sestra **SILVESTRA**
r. 4. 9. 20 – Sr. Bistrica, Prekm.
+ 9. 10. 94 – Čakovec, Hrvaška

MESARIČ ŠTEFAN
r. 27. 11. 27 – Bakovci, Prekm.
+ 1. 10. 94 – Traralgon, Vic.

BREZNIKAR BOGOMIR (Mirko)
r. 24. 10. 27 – Senovo
+ 15. 10. 94 – Southport, Qld.

REISMAN MAKS
r. 7. 3. 32 – Maribor
+ 29. 10. 94 – St. Albans (M), Vic.

**MATICI
NAŠIH
POKOJNIH**
dodani
umrli rojaki
iz prejšnjih let:

GOSPOD. DAJ NAŠIM RAJNIM VEČNI POKOJI!

RANER OTHMAR
r. 4. 11. 17 – Studenci pri Mariboru
+ 7. 9. 93 – Westmead (S), NSW

ZANIER TEREZIJA
r. 25. 9. 56 – ? Sydney, NSW
+ 18. 9. 93 – Randwick (S), NSW

ROGL VALENTIN
r. 23. 9. 38 – Prebold
+ 4. 8. 93 – Cairns, Qld.

LEBEN STANKO
r. 4. 11. 26 – Ševlje nad Škofjo L.
+ 23. 6. 93 – Mt. Isa, Qld.

DOVJAK RUDOLF
r. 19. 4. 15 – ?
+ 7. 6. 93 – ? Melbourne, Vic.

MRAK OTON
r. 1. 6. 18 – Tolmin
+ 6. 5. 93 – Para Hills (A), SA

FEKONJA VLADIMIR
r. ? (71 let) – Pucovci, Prekm.
+ 1. 3. 93 – Fitzroy (M), Vic.

AHEC ANTON
r. 12. 6. 36 – Sestrože pri Majšperku
+ 14. 2. 93 – Heathridge (P), WA

MORD JANEZ
r. ? (66 let) – ?
+ 11. 1. 93 – Whyalla, SA

POROPAT ANTON
r. 22. 2. 30 – Lanisce, Istra
+ 9. 5. 89 – ? Melbourne, Vic.

RAKUŠČEK SLAVICA r. Semper
r. 18. 4. 44 – ?
+ 28. 10. 85 – ? Sydney, NSW

KOLARIČ STANKO
r. 7. 12. 56 – ? Qld.
+ 7. 12. 77 – Currumbin Beach, Qld.

RESNIK RUDOLF
r. 8. 4. 12 – Gerthe, Nemčija,
živel od mladega v Ljubljani
+ 9. 9. 77 – Gisborne, Vic.

PISANI (PIŠČANC) DOROTEJA
r. 2. 9. 1897 – Trst
+ 21. 9. 69 – Moonee Ponds (M), Vic.

LOZEJ (Losey) FRANC
r. ? – Maribor (?)
+ 14. 1. 66 – Sunshine (M), Vic.

LAPUH PEPCA
r. ?
+ 1956–60 – Adelaide, SA

LENC MARIJA r. Kecelj
r. ? – Nadgorica (?)
+ ? – ? Avstralija

DROLC MATEVŽ (Matthew)
r. okrog leta 1858 – Petrovče
+ 11. 10. 1922 – Preston (M), Vic.

Avstralsko podeželsko pokopališče / Coolac, NSW /

„Ključna je odgovornost...“

Pogovor z dr. Lojzetom Peterletom,
predsednikom Slovenskih krščanskih demokratov

Dogodki v slovenskem političnem prostoru se vrste z nezadržano hitrostjo. Marsikaj težko razumemo in kristjani še težje sprejemamo. Afere se vrstijo druga za drugo in rešitve ni videti, kljub mnogim preiskovalnim komisijam. To stanje v našem prostoru nas je spodbudilo, da smo se obrnili za pogovor na enega prvih krščanskih politikov slovenske pomladi z nekaj vprašanji.

Gospod Peterle, zakaj ste odstopili z mesta zunanjega ministra?

Odstopil sem zato, ker mi je tako velevala vest, pri čemer sem upošteval svoje moralne in politične nazore. To, kar se je zgodilo z izvolitvijo novega predsednika Državnega zbora (ime je pravzaprav nepomembno), je pokazalo nedemokratsko pojmovanje najmočnejše slovenske stranke in jo hkrati prikazalo nenačelno glede na njeno deklarirano liberalno usmeritev, saj se je povezala ne samo z Združeno listo, ampak se je z glasovi Jelinčičevih poslancev povezala tudi z nacionalisti. Ta stvar je bila tako grda, da je bilo nujno treba moralno reagirati. Želim si, da bi bila demokracija vendar nekaj več kot zgolj glasovalna mehanika.

Kako z moralnega vidika gledate na slovenski politični oder?

Mislim, da živimo v najbolj umazani dobi slovenske politike. To dejstvo - čeprav ga lahko razlagamo z razmerami družbe v prehodu - seveda za družbo ni spodbudno kot tudi ne za ugled slovenske države v svetu. To se kaže na številnih področjih: danes lahko pravzaprav vsak vsakega umaže s podtikanjem, z lažjo. To je tako splošno početje v političnih vrstah, da je tako rekoč umazano ali zamazano vse, in nikjer ne pride do jasnosti; ko te nekdo umaže, nimaš nobenih pravih možnosti, da bi se branil, da bi se vsaj kakšnemu lučanju blata umaknil. Zlasti medijska beseda je postala tako vsemogočna oziroma nepoštena, da je to več kot škodljivo za moralno zdravje na Slovenskem. Ko nekdo nekaj lansira, ko nekdo koga umaže, ko si nekdo nekaj izmisli, se temu

človeku preprosto nič ne zgodi. Temu se ne more reči drugače kakor nemorala, nepošteno obnašanje.

Seveda se to ne dogaja samo na medijskem področju. Tiste sile, ki so se res umazale v različnih poslih, hitijo mazati druge, da bi bili njihovi grehi manjši - govorim na splošno, da ne bi zašel v prevelike podrobnosti in osebe v zvezi s tem. Ponavadi pride do tega narobe sveta, da tisti, ki opozori na problem, postane sam problem, kakor je bilo to ves čas komunističnega totalitarizma. Skratka, metoda še živi, čeprav stranke z istim imenom ni več.

Študentski duhovnik Vinko Kobal nam je v študentski skupini govoril o liku laika in na posebno mesto postavljal strokovnost. Dejansko nam manjka strokovnjakov na celi vrsti področij.

Ko govorimo o morali v politiki, moram reči, da se močneje spominjam Kobalovih vzgojnih besed, ko je govoril o odgovornosti. Mislim, da je to ključna beseda, ključna moralna kategorija, ki jo izrazito pogrešam v slovenski politiki. Strokovnost seveda potrebujemo; tudi naša stranka izrazito gradi na tem: gradi na strokovnosti in odgovornosti. Brez strokovnih podlag za odločitve te ne morejo biti zdrave, ne morejo voditi k uspehom. Še enkrat poudarjam: ključna moralna kategorija je odgovornost, in če si odgovoren, boš skrbel, da bo tudi odločitev strokovno utemeljena.

Kakšna je vaša moralna izkušnja iz dosedanjih let v politiki?

Zame je nepričakovana izkušnja ta, da je oblast slast za tako širok krog ljudi in da so v ta namen pripravljeni, kot se temu reče, obračati plašč po vetru. Ko sem bil predsednik vlade, so se pri meni javili številni ljudje, ki so želeli različna mesta. Pri tem so poudarjali, da so bili vsaj krščeni ali tudi birmani ali cerkveno poročeni, ali da kje pojejo ali so kdaj ministrirali. Med njimi so bili taki, ki sem

jih poznal in je zanje vsaj kazalo tako, kakor da so s srcem na drugi strani. En del ljudi se seveda vedno giblje po vetru - to verjetno ne bo nikoli drugače.

Druga izkušnja je ta, da, seveda, moralni ljudje niso razporejeni samo v tej ali oni stranki, da jih najdemo v strankah vsakega imena. Moram reči - to govorim tudi zato, ker zadev nisem nikoli slikal črno-belo ali rdeče-črno - da sem imel tudi nekatere zelo dobre izkušnje z ljudmi, ki so bili v komunistični stranki, in sem se v zelo pomembnih poslih lahko absolutno zanesel nanje, ker so opravljali svoj posel lojalno, strokovno, zakonito, pošteno. Take ljudi cenim. Nemoralno pa preganjam povsod. Najprej, če bi se dogajala v lastnih vrstah.

Tretjič: opažam, da je relativno malo ljudi, ki jih sam imenujem dolgoprogaši, ki bi naravnali svoje politične cilje in delovanje na vrednote, ki dlje držijo. Zame pragmatizem ni vprašljivo ravnanje, zame je vprašljiv oportunist. Ljudje večkrat ne ločijo med njima. Oportunist je zame tisti, ki se je pripravil poživžgati tudi na vrednote oziroma moralo, medtem ko je pragmatik lahko zelo moralen, in v okviru možnega pač dosega tisto, kar želi doseči. Skratka, preveč ljudi vidim, ki so pripravljene pozabiti na vrednote in se zaradi kratkoročnih ciljev odpovedati določenim načelom.

V politiko ste prišli kot kristjan - kako ocenjujete delo in mesto kristjana v politiki?

Hočem delati tako, da bom iz politike tudi izšel kot kristjan, čeprav to ni enostavno. Že prej sem dejal, da je zame ključna beseda v moralnem območju odgovornost. Ko pregledujem vključenost kristjanov v slovensko politično življenje, srečujem kristjane v različnih strankah, kar je seveda normalno za demokratično družbo. Ne skrbi me toliko za te, ki so šli v politiko; bolj me skrbi pomanjkanje odgovornosti kristjanov za politično življenje. Kaže, da se nam le pozna pol stoletja vzgoje, v katerem se je morala Cerkev večkrat obnašati obrambno in ji je le do neke mere uspevalo pripravljati kristjane za odgovorno delo v družbi. Med slovenskimi kristjani ugotavljam še obilo opozicijske drže, ki je seveda tudi bolj varna: poveš svoje, sedaj glasno, kar smo včasih šepetali, in imaš vedno prav. Moje stališče je bilo vedno: borimo se tam, kjer se je treba boriti; kjer smo skupaj enakomisleči, se lahko zedinimo. Boriti se je treba tam, kjer mislijo drugače, tam je treba uveljaviti naša načela oziroma naš program v skladu z našo močjo, v katerikoli stranki kristjani pač smo. Tukaj močno pogrešam večje volje, večje odgovornosti po družbenem oziroma političnem delovanju. Še vedno

kje slišim vprašanje, ali je spodobno za kristjana, da se ukvarja s politikom. Vprašanje seveda je, kako se ukvarjati s politikom, ne pa, ali se sploh ukvarjati.

Od učiteljskega dela Cerkve na Slovenskem pričakujem, da bo okrepil prizadevanja, da bo kristjanu bolj osmisлил politično delo oziroma delo za javni blagor v širšem smislu. Glejte, zame je, recimo, vprašanje moralne narave, da naša stranka ne dobi ljudi, ki bi bili pripravljene delati v notranjem ministrstvu, ki bi jih zanimalo obrambno ministrstvo ali v takoimenovanih "službah", kjer bi morali biti skrajno moralni ljudje. Nekatere pozicije kristjanov preprosto ne zanimajo. Mislim, da je to nemoralno stališče. Ne bi smeli zanemarjati teh področij, kjer je tudi potrebno uveljavljati moralna načela.

Še tole bi rekel: mislim, da se med slovenskimi kristjani vprašanje morale nanaša predvsem in preveč na nekaj vprašanj, to je: vprašanje preteklosti, vprašanje krivic, vprašanje verouka itn. Zame pa je pomembno vse področje družbenega delovanja. Zame je silno pomembno, da bi imeli ljudi z močno etično formacijo v policiji, v vojski, izrazito v službah, kjer se odloča o drugih ljudeh.

Kako vidite prihodnost udeležbe kristjanov na Slovenskem v javnem življenju in v politiki?

Prihodnost v smislu, kakor sem govoril, vidim lahko samo pod pogojem, da bomo naredili več, po eni strani za formacijo kristjana, da bo zmožen moralno pristnega življenja v vseh položajih, za katere se bo odločil - tu je treba močno okrepiti vzgojo in izobraževanje. Po drugi strani vidim prihodnost, če bodo kristjani, ki so prevzeli pomembne politične službe, s svojim zgledom nagovarjali oziroma bodo prepričljivi v uveljavljanju krščanskih moralnih načel.

Moram reči, da to ni preprosto, kajti v politiki se ponavadi ne dela s čistimi kategorijami, ampak se odločaš v družbi z ljudmi, ki mislijo drugače, oziroma izbiraš med slabo in slabšo varianto, ne med dobro in boljšo. In takrat, ko izbiraš med slabim in slabšim, takrat je zelo pomembno, da je zraven moralno načelo. Če se npr. pogovarjamo samo o tem, ali bomo revežu dali pet hrušk ali sedem jabolok, je odločitev zelo enostavna. Ko pa se pogovarjamo, kako bomo delili breme med različnimi kategorijami prebivalstva, če razmere tako zahtevajo, je pa odločitev veliko težja. Tam gre za večjo odgovornost.

Prihodnost vidim lahko samo na podlagi moralno prebujenih in odgovornih delujočih ljudi. Tu je ključna oseba, posamezna osebnost - zato smo tudi stranko poimenovali **krščanski demokrati**, ne pa

neosebno krščanska demokracija. Poudarjam osebo, ker lahko samo posamezna oseba uveljavlja tako ali drugačno moralno oziroma moralne vrednote.

Večkrat je bilo zapisano, da zadostuje, če eden posveti v temo. Seveda bi si želel, da jih sveti

veliko, da bo v naši družbi kmalu več poštenja. Recept je zelo preprost: vsak naj stori svoje. Osebne moralne odgovornosti ni mogoče prenašati ne na politične voditelje ne na škofo.

Gospod Peterle, hvala lepa za pogovor.

Pogovarjal se je M. S.
za "Družino"

IVAN KOROŠEC :

Vernih duš dan

TAM daleč – doma je jesen in krizanteme cveto. Z belim peskom so posuti grobovi in sveče dogorevajo. Tam daleč doma je jesen in vernih duš dan.

Ljudje so oblečeni v črno, s krizantemami v naročju in svečami v rokah. Pokopališče je kakor velik pisan vrt, s križi pretkan in belim peskom obrobljen. Na njem pa gorijo sveče, kakor spomini, ki tako oživijo, ko zacveto krizanteme – za vernih duš dan.

“Saj je menda bilo še včeraj, ko sva govorila, ko mi je še naročal. . . danes pa stojim pred grobom . . . Kup prsti je njegov dom; njegov prešerni smeh, njegovo pesem je zaprla nema rakev. Včeraj je bilo . . .”

Zamišljen pogled, ki je obstal na mežikajoči sveči, bi rad prodrl v kup prsti in odgrnil pokrov, ki je zaprl toliko ljubezni. Globok vzdih pogoltne trpko bolečino.

Ljudje stoje molče, kakor črni mejniki med spomini. Pred njimi je cvetje in pod cvetjem je grob; v njem pa je rakev zakopanih spominov, ki ožive ta dan – na vernih duš dan. Mrtvi so tako blizu, da govorijo.

Ob križu sredi pokopališča se je ustavila žena. V zgarane roke, ki objemajo cvetje krizantem, je skrila

obraz, da bi udušila pritajeni krik ranjene duše.

Sedem cvetov ji boža zguban, trpeči obraz. Sedem belih krizantem za sedmero sinov, ki se niso urnili: Za Jožeta, Miha, za Jerneja, Tomaža, Janeza, pa Martina in Pavla. Sedem belih cvetov in vrh rožmarina za Andreja – moža, ki so ga strli na Rabu.

Žena pod križem, odeta v dolgo črno ruto, pretkana s solzami in hrepenenjem, ihti v zelenje rožmarina in bele krizanteme, ki ji božajo solze uvelega lica.

Vsaj eden – križani Bog – vsaj najmlajši Pavel, naj bi se povrnil! Saj je bil še otrok. Vsaj eden naj mi pride povedat za grob, kamor so jih podrli; da jim bom nesla cvetje za vernih duš dan, pa žegnano svečo.

– Vsaj eden, o križani Jezus!

Ljudje stoje in odhajajo molče, kot po opravi. In sveče dogorevajo kakor spomini in jesenskem vetru, ki diha preko okrašenih grobov, z belim peskom posutih.

Žena pod križem je nem spomenik, v dolgo črno ruto odet, z žegnano svečo, s krizantemami in vršičem rožmarina – za neznani, preraščeni grob njene ljubezni.

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 1054 Fax: (03) 853 6176

Že kar na začetku vam sporočamo, da smo pred meseci dobili nov "mobil" telefon. Tako boste lažje prišli v stik z duhovnikom tudi takrat, ko ni nobenega doma. Številka telefona pa je: **015 555 840**.

Pred slovensko mašo v cerkvi Sacred Heart v Morwellu je bila 23. oktobra krščena **Bridget Rose**, rojena v družini Johna Krušca in Alison Marie r. Thompson.

V naši domači cerkvi v Kew je bil krščen **Peter George**. H krstu sta ga prinesla starša Monika Zalika r. Sosič in Russell John Fewster.

Obema novokščencema želimo, da bi postala dobra človeka in kristjana z vsaj nekaj slovenskimi koreninami.

Dne 29. oktobra sta se v cerkvi Sv. Avgušтина v Melbourne poročila **Alojz Zadel** in **Jennifer Elliott**. Ivan je bil rojen v družini Alojza Zadela in Narde r. Čoš.

V cerkvi St. Finbar's v East Brighton sta se 31. oktobra poročila **Robert Oman** in **Madeleine Kelly**. Robert je sin slovenskih staršev Vinka Omana in Anice r. Dornič. Madeleine je avstralskega rodu.

Skupno življensko pot sta 5. novembra pred oltarjem cerkve St. Mary's v Malvern East začela **Loughlin Andrew Byrne** in **Cindy Luisa Jerič**. Cindy prihaja iz slovenske družine Alojza Jerič in Ivanke r. Rozman, Loughlin pa je irskega rodu.

Novoporočenim parom iskrene čestitke; v zakonu naj jih spremlja božji blagoslov in naše molitve.

Dne 1. oktobra, ravno na 24-letnico poroke, je v bolnišnici v Traralgonu, Viktorija, zaključil zemeljsko življenje **ŠTEFAN MESARIČ**. Zadela ga

je možganska kap. Štefan je bil rojen 27. novembra 1927 v Bakovcih v Prekmurju. V Avstralijo je prišel preko Avstrije leta 1948 in najprej živel pri bratovi družini v Morwellu. Poročil se je s Helen r. Pidoprigora vdova Starnovski, po rodu iz Ukrajine in se naselil v Moe. Za njim žalujejo žena Helen, sin Štefan, doma pa še brat in sestra.

Po daljši rakovi bolezni je 12. oktobra v bolnišnici v West Footscrayu umrla **JOŽEFA CAHARIJA**. Jožefa se je rodila 6. marca 1940 na Gorjanskem očetu Rafaelu Kosmina in materi Margareti r. Švara. Poročila se je na Silvestrovo 1959 v Ascot Vale z Danielom Caharijem iz Nabrežine. Pogrebna maša za pokojno mašo je bila 14. oktobra v cerkvi v Ascot Vale, počiva pa na pokopališču v Altoni. Pokojna Jožefa zapušča mamo, brata Marjana in Emila, moža Daniela ter otroka Lili in Adriana z družinama.

V soboto 29. oktobra je na svojem domu v St. Albansu za rakom umrl **MAX REISMAN**, dan pred tem je prejel zakramente. Max se je rodil 7. marca 1932 v Mariboru. Tam se je tudi poročil z Zdenko r. Vrbanc. V Avstralijo sta prišla z malim sinom Bojanom Maxwellom leta 1957. Max se je poleg rednega dela vsa leta posvečal tudi glasbi. Mnogi iz naše skupnosti so ga poznali kot trobentača in saksofonista. Imel je svoj orkester, nazadnje pa je igral pri ansamblu Lipa. Pogrebno mašo za pokojnega Maxa smo imeli 3. novembra, rožni venec ob njegovi krsti pa večer pred tem, oboje v naši cerkvi v Kew. Počiva na keilorskem pokopališču. Za njim žaluje žena Zdenka in sin Maxwell z družino.

V Austin Hospitalu je 6. novembra umrl **DOMINIK BODNARČUK**, rojen 9. septembra 1914 v Banja Luki. Njegovi starši so se tja preselili iz Ukrajine. Pred začetkom vojne se je poročil z Ano Pisanec iz Šmarj pri Jelšah. S hčerko Vero sta prišla v Avstralijo leta 1951 in se naselila v Melbourne. Po nekaj letih se jima je rodil še sin Peter. Z ženo sta zahajala v našo cerkev in tako je tudi Dominik postal del naše skupnosti. Rožni venec ob krsti pokojnega smo molili v sredo 9. novembra zvečer v naši cerkvi, naslednji dan po maši zadušnici smo ga pospremili na keilorsko pokopališče. Pokojni zapušča ženo Anico ter hčerko Vero in sina Petra z družinama.

Tako se v Mislih mesec za mesecem vrstijo nova imena. Molimo zanje v upanju, da tudi na nas ne bodo pozabili.

OBISK GROBOV v mesecu novembru je nekaj pristno slovenskega in krščanskega hkrati. Prvi kristjani so se zbirali k molitvi na grobovih

mučencev. Kot smo bili navajeni doma, tudi tukaj za Vse svete obiščemo pokopališče in molimo za rajne. Lepo je, ko se zberemo na Keilorju in obudimo spomin na naše pokojne, ki so že združeni z Bogom. Lepo in dobro, ki smo ga doživljali ob njih, je povabilo nam, da dopolnjujemo tisto, kar oni niso mogli dokončati. Morda bo ravno obisk pokopališča čez desetletja eno od znamenj slovenske dediščine na tem kontinentu. Potrudimo se, da bi bilo tako.

Keilorsko pokopališče ni edino, na katerem se zbiramo; ima pa nekaj našega: skupne slovenske grobove, ki so zdaj nanovo urejeni. Delo je opravil Robert Starc, ki je za očetom prevzel podjetje. Okrašen steber, na katerem je svetilka, je izdelal Bernard Zidar iz Traralgon, kakor že prej cementni kip Slovenke v narodni noši poleg križa, ko nam je bil prvotni v bronu ukraden in razbit. Zora Kirn je poskrbela za okrasitev grobišča. Tako je bil letošnji obisk pokopališča, če pozabimo na neurje, res lepo doživetje. Pokopališka nabirka je prinesla novih 606.17 dolarjev za kritje računov, nabirka pri maši za pokojne v nedeljo pred tem na Planici pa 217.85 dolarjev. Ob tem Bog povrni vsem, ki se s svojim delom ali darovi trudite, da bi bil zadnji zemeljski dom naših pokojnih lepo urejen.

V sredo zvečer 19. oktobra smo imeli mašo z aduščnico za SESTRO SILVESTRO. Več kot tretjino svojega življenja je podarila naši skupnosti. Naj ji bo Bog bogat plačnik za vse. Čeprav je odšla od nas, je v svoji bolezni gotovo prosila božjega blagoslova za našo skupnost in za vse tiste, ki nadajujete delo sester in brez dvoma bo na tak način, zdaj ko je pri Bogu, še bolj povezana z nami. Mi pa še naprej radi molimo zanjo.

Sestra Silvestra je bila vsa leta duša našega pevskega zbora. Danes njeno delo nadaljuje Angela Škofic s pomočjo Katrine Vrisk, ki spremlja vaje na klavirju. Na koro so se ji pridružili in se vrstijo še Lidija Lapuh, Katarina Persič in Lenti Lenko. Seveda pa brez pevk in pevcev ne bi imeli dela.

Zato vsemu pevskeemu zboru iskrena hvala za vaš čas, ki ga žrtvujete, da lahko s petjem lepšate nedeljske in praznične maše. Vaša zavetnica sveta Cecilija praznuje 22. novembra. Pri večerni maši bomo posebej prosili za božji blagoslov v vašem življenju.

Poleg petja krasijo našo cerkev tudi rože. Sestra Silvestra je imela pri tem vedno svoje prste vmes. Hvala Bogu, tudi to delo ni obstalo. Ob tem smo hvaležni vsem, ki prinašate rože ali pa darujete denar v ta namen. Če imate kdaj kake primerne rože na voljo, se kar pogovorite z Zoro Kirn ali Fani Šajn, ki skrbita za krašenje, tudi darove lahko oddate njima ali pa v zakristiji po mašah.

MIKLAVŽ bo vsak čas tu. Starši, če želite, da Miklavž obdari vaše otroke, oddajte darove med tednom pred prvo nedeljo v decembru ali pa takrat pred deseto mašo. Po maši nas obišče Miklavž, zatem pa Društvo svete Eme pripravlja "barbecue". Po miklavževanju bo tudi letna skupščina članov in prijateljev slovenske skupine na radiu 3ZZZ. Ali poslušate slovensko oddajo ob sredah med sedmo in osmo zvečer? Enkrat na mesec imajo oddajo naši mladi. Lahko se boste srečali z njimi. Povejte še drugim, naj radijske sprejemnike nastavijo na FM 92.30.

IZLET V GEELONG, kjer bo maša skupaj s tamkajšnjimi rojaki bo v nedeljo 11. decembra, nato pa veselo popoldne v TORQUAY!

POČITNICE V MT. ELIZI. Pred nami so že adventne nedelje in vsak čas bosta tu božič in novo leto. Ste že razmišljali o počitnicah? Dva tedna v januarju imamo rezervirano hišo v Mt. Elizi. Od 8. do 14. in od 15. do 21. januarja. Oba tedna sta lahko družinska in mladinska hkrati. Lansko leto je bilo več družin v prvem, mladih pa v drugem tednu. Hiša nam je na voljo in škoda bi bilo, če ostane napol prazna.

P. TONE

Naši božji klicarji: vabijo nas k nedeljski sveti maši in oglasijo se v zadnje slovo ob naših pogrebih . . .

IZPOD TRIGLAVA

ZANIMIVI, nedavno objavljeni podatki o Sloveniji: Še 43.597 državljanov manjka, da bo Republika Slovenija dosegla dvomilijonski prag. Tujih državljanov živi v Sloveniji 23.469. V Ljubljani (328.265 prebivalcev) ali v Mariboru (151.628 prebivalcev) živi vsak četrti državljan. Žensk je 63.585 več kot je v deželi moških. Stoletnikov ima Slovenija 29, od katerih je 26 žensk in le trije moški.

V LOČNI, na novomeškem pokopališču, se je 23. oktobra zbralo toliko pogrebcev, kot že dolgo ne. V blagoslovljeno zemljo so pokopali žrtve, ki so jih partizani 23. oktobra 1943 pobili in pometali v Mihovško brezno pri Podgradu v Gorjancih. Žrtev je bilo sedemnajst, uglednih Novomeščanov in drugih Dolenjcev, med njimi tudi kapiteljski kanonik in gimnazijski profesor verouka France Kek. Novomeški prošt Lap je ob tej priliki povedal, da Novo mesto po 51-ih letih z dostojanstvom in ponosom sprejema svoje najboljše sinove. "Dolgujemo jim dostojen pogreb, zahvalo in občudovanje... Današnji pogreb ni samo spomin na rajne, temveč tudi molitev za žive, tudi za tiste, ki so delali in še delajo krivico, da bi našli pravo modrost in spravo... **Najhujša zaostalost je sovraštvo**, zato molimo, da bosta zmagala ljubezen in sporazumevanje."

Spregovoril je tudi novomeški župan Franci Koncilija. Svojem pobitih žrtev se je v imenu občine opravičil za slab vtis, ki so ga dobili v zvezi z delom občinske komisije za raziskovanje medvojnih in povojnih pobojev. V znamenje sprave

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

**KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS**

Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Spring Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

je prižgal svečo, ki je ljudem dobre volje znak iskrenega prijateljstva in ljubezni.

(Županovo opravičevanje je lep dokaz razmer v naši rodni domovini, kjer komunizma ni več, prebarvanih komunistov pa še kar precej in na važnih mestih. Umore bi radi še po petdesetih letih zamolčali in zakrili, ali pa kljub vsem dokazom vsaj opravičili...)

HRASTNIŠKI STEKLARJI so lahko pnosni na svoja prizadevanja. V enem letu jim je uspelo podvojiti svojo storilnost in izdelati 30.000 ton steklenih izdelkov. Posrečilo se jim je tudi povečati izvoz za 85 odstotkov.

MINERALNE VODE so napolnili v Sloveniji samo v mesecu januarju nič manj kot 4,5 milijona litrov, kar je za 39% več kot lani v istem času. Nova linija za polnjenje 1,5 litrskih steklenic pri Radenski naj bi bila še uspešnejša, saj je njena zmogljivost napolniti 10.000 plastenk na uro.

GLASBENA ŠOLA zamejskih koroških Slovencev ima za seboj že petnajst let uspešnega delovanja, blizu 400 učencev v 22 oddelkih v Rožu, Podjuni in na Zilji, petnajst domačih učiteljev in lepe uspehe na deželnih glasbenih tekmovanjih. Žal pa predsednik te ustanove ugotavlja, da s strani oblasti še ni pripravljenosti za priznanje uspehov in zaradi tega seveda tudi ne državne finančne podpore. Za enkrat trudi ni govora o priznanju avtonomije te Glasbene šole, kar pomeni, da bi šola ne smela poučevati v slovenskem jeziku in da bi morala prevzeti učni načrt Koroške glasbene šole.

ŽUPNIJSKE GOSPODINJE ljubljanske nadškofije so se zbrale 19. oktobra pri Mariji Pomagaj na Brezjah, pri Mariji Pomočnici na Rakovniku in v Novem mestu. To je bil dan hvaležne zahvale gospodinjam, ki so požrtvovalno in nesebično v pomoč duhovniku. Samo Bog more s svojimi nemaljivimi darovi poplačati nešteto drobnih vsakdanjih skrbi, ki jih župnijske gospodinje sprejemajo nase, da je tako lahko duhovnik pri svojem delu vse bolj prost in nevezan. Duhovnikovo delo spremljajo ne le z delom svojih rok, ampak tudi s svojimi vsakdanjimi molitvami.

ŠKOFOVI ZAVODI v Šentvidu nad Ljubljano imajo poleg gimnazijskega pouka tudi **stalno razstavo slik** pokojnega akademskega slikarja in duhovnika Staneta Kregarja. Slike so darovali njegovi sorodniki, razstavo pa pripravila zakonca dr. Anica in Emilijan Cevc. Zaradi zanimanja

obiskovalcev so predstavniki Zavoda pripravili posebno strokovno vodstvo pri ogledu slik, ki bo na razpolago enkrat mesečno.

V prostorih Škofovih zavodov ima svojo pisarno tudi katoliško izseljensko društvo Slovenija v svetu, kakor tudi begunska zbirka Studia Slovenica, o kateri smo pisali v predzadnji številki.

KLEKLJARSKEGA TEKMOVANJA se je na letošnjem 13. čipkarskem festivalu v Idriji udeležilo šestdeset odraslih (med njimi dva moška) in triinsedemdeset otrok. Letošnji posebni dogodek pa je bila predstavitev projekta geografskega porekla na gradu Geverkenegg in pa zavarovanja imena "idrijska čipka".

NA TOLMINSKEM je prav gotovo prastara dejavnost predelava mleka v sir. Prvič je omenjena v zgodovini že leta 1294 - torej obhaja letos častljivo sedemstoletnico.

Na 86 tolminskih planinah se je letos paslo 2.500 glav govedi in nad 30.000 drobnice. Sir pridelujejo na 23 planinah in še nad dvajset zasebnikov se bavi s tem poslom. Letos bodo pridelali 1.600 ton tolminka.

Poročilo dodaja, da je pridelava sira težaško delo. Že dostop do planin je kaj naporen, saj je od 120 kilometrov poti samo 20 kilometrov urejenih. Delo precej obremenjuje pomanjkanje neoporečne vode. Vsako posodobitev sirarskih objektov pa otežujejo tudi zaostreni predpisi Triglavskega narodnega parka, v katerem objekti ležijo. Sirarjem so obljubljene tudi razne državne premije in davčne olajšave, do njih pa doslej še ni prišlo - ostalo je le pri obljubah.

OKOPI je naslov nove knjige, ki jo je napisal bivši obrambni minister Janez Janša in bo gotovo nič manj zanimiva kot prva z imenom Premiki. Izid knjige je napovedan za mesec november. O njej napovedujejo, da bo Janša še bolj razgrnil napad na Slovenijo kot v Premikih, odkril ozadje raznih afer in namene sedanje vladajoče oblasti, ki kar noče odložiti svoje rdeče barve.

Z MAMILI ima tudi Slovenija vedno več skrbi. V Litiji so nedavno odkrili rastlinjak indijske konoplje z 621 košatimi stebli - iz ene rastline dobijo tudi po 150 gramov merihuane. Na Dolenjskem in v Beli krajini so letos našli in uničili že sedem nasadov mamilnih rastlin. Enako tudi v Velenju, Šentjurju, Celju, Mozirju, na Kozjanskem in v Murski Soboti - tod so uničili okrog 2000 sadik indijske konoplje. Tudi s Koperskega poročajo o

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

uspešnih zaplembah mamil.

Kam greš, Slovenija? Nekateri hočejo obogatiti na račun rojakov, ki postajajo sužnji mamil. Teh prodajalcev prav nič ne briga uničevanje mladih življenj, kakor tudi ne tragedije, ki jih mamila prinašajo v družine.

V **NEKI ANKETI** je devetdeset odstotkov vprašanih menilo, da bi glede na naravne pogoje turizem moral postati ena najpomembnejših panog države Slovenije. To potrjuje tudi poročilo, da je lansko leto s turizmom Slovenija zaslužila okoli 850 milijonov dolarjev. Zdi pa se, da se v deželi pod Triglavom premalo zavedajo in premalo store za pospeševanje turizma.

FARMACEVTSKO INDUSTRIJO v Sloveniji sestavljajo podjetja Krka, Lek in Bayer-Pharma z okoli pet tisoč zaposlenih. Krka in Lek sodita med srednje velika farmacevtska podjetja in sta na seznamu svetovnih farmacevtskih podjetij blizu stotega mesta.

Krka Farmaceutika je lani v prvih devetih mesecih izvozila za 139 milijonov dolarjev zdravil. Njena najpomembnejša tuja trga sta Ruska federacija in Poljska.

PRI GRADNJI avtoceste Divača - Dane pri Sežani so odkrili 2000 let stare rimske grobove, pa tudi zasuto rečno korito, ki jo je v mehki apnenec izdolblja do sedaj neznan in danes suha reka.

GLAS SLOVENIJE

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI ČASNIK

PRVI IN EDINI 14-DNEVNIK V AVSTRALJI

Redno prinaša politične, gospodarske, kulturne in druge vesti in zanimivosti iz Slovenije, iz diplomatsko konzularnih predstavništav ter iz slovenske skupnosti

SAMO \$ 4.00 MESEČNO - letna naročnina \$ 50.00

PODPRITE NAŠ SLOVENSKI TISK

Naročilnice s priloženim čekom poslati na:

GLAS SLOVENIJE - uredništvo

2 / 15 Allandale Rd. Boronia, Victoria 3155

Družina, srce civilizacije ljubezni

vlogo družine v Cerkev, hkrati pa spet kliče k ožvljanju "domače cerkve", kot so jo poznali prvi kristjani. Seveda pa ta pojem poudarja, da družina nima samo vzgojnega namena, ampak zavzema pomembno vlogo v pastoralni. Edina obramba v boju zoper družino so trdni temelji vesoljne Cerkve in družine - "domače cerkve".

Izzivi družini v današnjem svetu

Družina je realnost ki je ni možno kar tako nadomestiti s čimerkoli. V preteklosti so družbe dajale prednost zgodovini, ravnale so se po ustaljeni tradiciji. Moderne družbe pa dajejo prednost prihodnosti, vedno iščejo kaj novega, kar bi bilo bolj uporabno.

Materinstvo pomeni poseben pomemben poklic za žensko, vendar samo to danes ne zadošča. Ženske želijo sodelovati v družbenem dogajanju, politiki in drugem dejavnem življenju. Vse to je spremenilo življenje družine. Velikokrat žene odhajajo zdoma in moške ostajajo doma, zato se morajo prilagoditi domu in gospodinjstvom. Biti moški ali biti ženska je včasih pomenilo nekaj povsem določenega in dokončnega. Problemi so se ločevali za ženske in moške. Danes pa so se te meje drugačnosti zbrisale, problemi so pri obeh spolih podobni, mnogokrat enaki, največkrat pa skupni. Po načinu življenja in obnašanju družinskih članov se družina spozna kot posebna družbena oblika, po odnosu družbe do družine pa prepoznavamo družinsko politiko neke države.

Kristjanova odgovornost je, da skrbi za tradicijo, seveda s pogledom v prihodnost. Rešitev družine v prihodnosti je odvisna od polnosti življenja današnjih družin, tega pa je danes malo. Krščanske družine morajo zaživeti in izražati srečo in veselje do življenja, kajti le tako bodo kvas družbe, ki naj zazrta v prihodnost sprejema tudi pretekle vrednote.

Bioetika med naravnim in umetnim

Cerkev noče zaostajati za časom in zato s posebnim namenom proučuje tudi področja kontracepcije, splavov in drugih sodobnih posegov v naravno življenje. Čuti se poklicano, da vse to etično ovrednoti. Etika in morala sta kategoriji, ki se močno povezuje s človekovimi pravicami, zato je pomembno tudi proučevanje človekovih pravic.

Liberalizem navidezno povečuje obseg človekovih pravic posamezniku, vendar pa jih v resnici celotni družbi zmanjšuje. Prinaša nove oblike "družin", ki pa v končni fazi rušijo družino kot institucijo in vnašajo zmedo v družinsko politiko in nasploh v odnos družbe do družine.

Nove dileme se pojavljajo tudi ob vprašanjih naravnih in ustavnih zakonov. Občutijo jih zlasti družine v državah, ki niso naklonjene ustvarjanju dobrih življenjskih razmer za družine.

Pastoralna skrb za družine

Izkušnje je mogoče razdeliti v dve skupini. Evropa, Sevedna Amerika in Avstralija imajo že močno utečeno pastoralo, podobno kot v Sloveniji. Tečaji za zaročence, zakonske skupine, občasna srečanja družin in podobno so v teh deželah že kar udomačeni, moti pa jih premajhna angažiranost Cerkve - škofov in duhovnikov. Cerkev mora pomagati družinam s poučevanjem, da bodo lahko postale "domače cerkve".

Povsem drugače je v Afriki in Indiji. Verujoči so v manjšini, živijo v povsem drugačnih skupnostih, kot jih je vajen Zahod. Bojijo se, da se jim z vero prinaša tudi tuja kultura, ki ruši njihove družine, zgrajene na tradiciji. Bojijo se karizmatičnih gibanj, ki pregloboko posegajo v njihov tradicionalni svet. Tista Cerkev, ki se jim bo znala približati na njim najbolj razumljiv in domač način, bo uspela. Velik problem so mešani zakoni. Mlade pa ogroža vdiranje zahodne kulture ter zahodnega odnosa do družine. Cerkev jim edina more približati vrednote kot so zakon, družina, otroci.

Premalo je vzgoje za zakon in družino

Priprava na zakon naj bi bila še temeljitejša in naj bi se delila v daljno - starši v družini - in bližnjo pripravo - pred poroko. S pripravo na zakon naj ne preneha poučevanje mladih zakoncev, saj morajo še naprej spoznavati vrednote zakona in družine. Družina je prva učilnica krščanskega življenja. Vzgoja za družinsko življenje mora v Cerkev zajeti vse plasti, otroke, mladino in zakonce. Tudi teološke fakultete morajo odgovoriti na izziv današnjega časa in se prilagoditi tem potrebam.

Molitev daje moč zakonskemu življenju. V družini naj gre molitev od posameznika do skupnosti

in naprej, od družine do skupine, od skupine do župnije k širši skupnosti.

Čeprav se vzgoja v različnih deželah zelo razlikuje, morajo težnje Cerkve ostati povsod iste. Otroke je treba vzgajati za krščansko življenje in za to je prva poklicana družina. Cerkev - župnija in šola - pa bi se morale uskladiti s potrebami družine.

Družina in družba

Pravice družine so se razvijale stoletja in so postale temeljne pravice. Povezati pa se je treba na mednarodni ravni, da bi družinske človekove in otrokove pravice uveljavili. Ljudje morajo vedeti, kaj so njih pravice. Zato je potrebno obveščanje družin o njihovih pravicah. Pri širjenju informacij moramo doseči, da informacije s krščanskim sporočilom niso drugorazredne. Potrebno je vselej širiti pozitivno mnenje o družini, ljubezni, otrocih. Od družine pa je seveda odvisno, ali bo informacije sprejela kritično in selektivno. Z aktivnimi odzivi na posamezna pisanja, na radijske in TV-oddaje bomo pomagali ustvarjati javno mnenje. Mediji ne smejo razdirati družin!

Družina mora vzgajati za prave poklice. To je posebno pomembno, ko se znajdejo pred življenjskimi odločitvami mladi ljudje. Pomagajo naj duhovniki. Zato so za mlade še kako pomembna mladinska krščanska gibanja, kjer se bodo v drugačni luči odločali za svoj poklic. Pri tem se nikakor ne smejo zanemarjati duhovniški poklici.

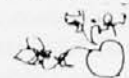
Molitev daje moč zakonskemu življenju, smo rekli že prej. Tudi skupna družinska molitev bo pomagala pri izbiri poklica.

Skrb za družino se stopnjuje

Kongres je pokazal, da Cerkev ni vseeno, kaj se dogaja z družino v današnjem svetu. Potrebna pa je se odločnejša podpora v prizadevanjih za boljše družino. Niso dovolj naključni koraki in navdušenja posameznih duhovnikov, temveč pomoč vse Cerkve.

Kardinal Trujillo je povedal, da se začenja serija tečajev za škofove, zaenkrat samo v Italiji, o osnovah družine in bioetike. Prav tako so že bili in še bodo razni tečaji in kongresi o isti temi tudi drugod po svetu. Izražena in podprta pa je bila želja vseh udeležencev, da bi kongres o družini priredili vsaka tri leta.

Gotovo pa je pomembno tudi sporočilo, katerega je ob koncu kongresa podala mati Terezija, ki skrbi za najrevnejše med revnimi: "Ne pozabite na molitev za družine, zlasti za družine v stiski!"

POD tem naslovom je Papeški svet za družino sklical svetovni kongres o problematiki katoliške družine. Kongres je bil v času od 6. do 8. oktobra na Lateranski univerzi v Rimu. To je bilo prvo svetovno srečanje družin, zakoncev in drugih, ki delajo z družinami in za družine. Kongres je vodil kardinal Alfonso Lopez Trujillo, ki je predsednik Papeškega sveta za družino. Letos junija se je udeležil tudi Slavja družine, ki ga je Cerkev na Slovenskem priredila v Stični. Na kongresu v Rimu je sodelovalo okoli 650 udeležencev iz več kot 40 držav, med njimi nekaj kardinalov, več škofov in zelo veliko duhovnikov, redovnikov in redovnic. Kongresa sta se udeležila tudi predstavnika iz Slovenije, Tadeja in Jože Šrekl. Tu je nekaj misli iz njenega poročila v "Družini".

Družina naj bo "domača cerkev"

Leto družine je že skoraj na prehodu v tretje tisočletje. In to bo tisočletje, ko bosta Cerkev in humanost odvisna samo od družine. Družini je zato treba zagotoviti mirno življenje, kot si ga zasluži. Zaman bomo govorili o zibelki življenja, če bo le-ta napadena od vseh strani.

Papež v Pismu družinam posebej poudarja, da ni pomembno samo življenje posameznikov, ampak je pomembno življenje celotne civilizacije. Usmerjenost v družine mora biti Cerkev prvo in najpomembnejše. S tem papež označi natančno

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 - Fax (08) 346 3487

NOVEMBER je mesec, ko smo v duhu bolj kot druge čase leta povezani z našimi pokojnimi, zlasti s tistimi, ki so nam darovali življenje in nas učili materin jezik ter spoznavati Boga. Vseh teh naših najdražjih in tudi vseh, ki smo jih kdaj srečali na poti življenja, se spominjamo s hvaležno molitvijo, ter s cvetjem in svečo na njihovem grobu, če seveda moremo do njega. Posebno ob molitvi rožnega venca v večernih urah ter ob prižgani sveči se nam spomini obujajo kot na filmskem platnu... Toda očitno ne vsem. Veliko je grobov, tudi slovenskih, ki so pozabljeni in zapuščeni. Nekateri nimajo nikogar, ki bi se ustavil ob njihovi gomili. Drugi pokojni pa jih imajo, a so nanje pozabili. Celo nekateri starši, ki so dali otrokom vse, kar so imeli, prigarali in prištedili - danes niso več koristni in vredni vsaj skromnega novembrskega spomina. Kako boleč je videti tak grob: brez cvetja, brez svečke in brez hvaležne molitve obiskovalca... Ko bodo ti otroci ostareli, se jim bo vračalo, kar oni danes posojajo. Morda se bodo takrat le spomnili, da niso delali prav, ker do svojih pokojnih staršev niso imeli spoštovanja in hvaležnosti.

Ravno ob obiskih grobov mislim, kako lepo bi bilo, ko bi tudi v Adelaidi imeli na kakem pokopališču skupni prostor za Slovence, kjer bi se vsaj enkrat na leto lahko zbrali, kot se zberejo v Sydneyu in Melbournu. Marsikak grob ne bi sameval. Tako pa so naši grobovi raztreseni po vseh pokopališčih. Če ni svojcev prisotnih, jih je težko najti. Vredno bi bilo o tem skupno glasno razmišljati - seveda ob podpori in sodelovanju rojakov, ki bi to želeli.

In kaj je novega v naši skupnosti? V mesecu oktobru smo imeli na misijonsko nedeljo po maši B.B.Q. Ves doprinos je bil namenjen v pomoč širjenju evangelija. Kot navadno, so se tudi letos rojaki te prireditve radi in številno udeležili in dali po svoji moči vsak svoj prispevek. Če človek

velikodušno z eno roko deli, z drugo dvojno prejema iz božjih rok. Stara modrost, nad katero še ni bil nihče razočaran.

B.B.Q. bomo imeli zopet ta mesec po maši zadnje nedelje. Namenjen bo v pomoč tiskanju tretje pesniške zbirke našega pesnika Ivana Burnika Legiša. Ves izkupiček po odbitju tiskarskih stroškov bo spet šel za Otroško bolnišnico v Ljubljani.

Jezus je imel otroke rad. Postavljal jih je za zgled odraslim. "Ako se ne spreobrnate in ne postanete kakor otroci..." Otrok je odkrit, nemočen in odvisen od drugih, zaupa jim. Brez hinavščine je, zato ne dela krivic in hitreje odpusti kot mi odrasli. Kako težko je staršem, ki imajo bolnega otroka. Vse bi storili zanj, a so brez moči. Mnogi ne zmorejo stroškov za zdravljenje, morda za gotove aparate, ki jih bolni otrok potrebuje pri zdravljenju ali rehabilitaciji. Zato vabim rojake iz Adelaid in okolice k maši in na kosilo, da doprinesejo svoje k tej naši akciji za bolne otroke.

Na prvo nedeljo v mesecu decembru nas bo - kot ponavadi - obiskal po maši Miklavž. Otroke seveda v prvi vrsti. Pa tudi odrasli se radi udeležujemo te vsakoletne prireditve, ki nam obudi toliko lepih spominov na mlada leta.

Na drugo decembrsko nedeljo, 11. decembra, bo zvečer ob sedmih maša za rojake v Milduri. Pred mašo bo priložnost za božično spoved.

Rojake v Berriju pa bom obiskal naslednji dan, v ponedeljek 12. decembra. Zvečer ob sedmih bo slovenska maša v župni cerkvi Matere božje. Če zanje to ni primeren čas ali maše ne želijo, naj mi sporočijo.

Radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je vsako sredo zvečer ob 7.30 na valu etnične radijske postaje 5 EBIFM.

P. JANEZ

Obhajilo ločenim in nepravilno poročenim: DA ali NE?

V našem zmedenem času celo nekateti takoimenovani "dobri" kristjani mečejo v isti koš sklenitev zakona, ki je pred Bogom in Cerkvijo zakrament, in pa civilno poroko. Samo da je poroka, pa naj bo civilna ali v katerikoli nekatoliški cerkvi! Da je sledila ločitvi prvega pravilnega zakona tega novega "ženina" ali "neveste", mnogim ni prav nič več važno. Tolkokrat sem že slišal obitke, da sem v naslovnem vprašanju prestrog. Zato sem prav vesel, da mi o tem ni bilo treba napisati članka, ki sem ga že dolgo nameraval. Spregovorilo je jasno vodstvo Cerkve, katere udje smo, in članek je z nebistvenimi spremembami zaradi lažjega razumevanja iz "Družine". — Urednik

RIMSKA kongregacija za verski pouk je dne 14. oktobra letos objavila "Pismo škofom katoliške Cerkve o prejemanju obhajila ločenih in ponovno poročenih vernikov". V njem je en sam bistveni poudarek: **ponovno poročene, prej ločene osebe, obhajila ne morejo prejemati in tu ni izjeme.**

V pismu piše, da so se v zadnjih letih v različnih območjih pojavili predlogi, da ločenim in ponovno poročenim (civilno ali v kaki nekatoliški cerkvi) vernikom ne bi sicer na splošno dovoljevali prejemati obhajilo, marveč v določenih primerih: če jih je na primer sozakonec zapustil po krivici, če so prepričani o neveljavnosti prvega, cerkvenega zakona, ali se iz resnih razlogov ne morejo odreči sedanji zvezi. Za vse te pismo, ki ga je odobril papež sam, odgovarja jasno: "Če se je ločeni poročil nepravilno, je v stanju, ki objektivno nasprotuje božjemu zakonu. Zaradi tega ne sme, dokler to stanje traja, prejemati obhajila."

Kongregacija izrecno odklanja "mnenje", da je prejemanje ali neprejemanje obhajila stvar posameznikove odločitve v vesti in duhovnik naj bi to odločitev spoštoval. "Takšna sodba po vesti bi bila v očitnem nasprotju s cerkvenim naukom" in bi kršila red cerkvenega občestva. Poleg tega bi "človekovi osebni vesti pripisovali moč, da bi na zadnji stopnji, na osnovi lastnega prepričanja, odločala o obstoju ali neobstoju prejšnjega zakona in o vrednosti nove zveze". To bi bilo nedopustno, kajti zakon ni zasebna zadeva, marveč "javna resničnost". Veljavnost oziroma neveljavnost zakona je mogoče določiti samo na osnovi postopka pri cerkvenem sodišču, poudarja listina.

Dalje pravi pismo, da odlok "nima značaja kazni ali kakršne koli zapostavljenosti ponovno poročenih zakoncev". Gre le za "neomejeno zvestobo božji

volji, ki nam je neločljivost zakona zaupala kot Stvarnikov dar". Poleg tega pa je tudi pastoralni razlog: "Če bi tem ljudem dovolili prejemati obhajilo, bi to pri vernikih povzročilo zmedo oziroma napačna tolmačenja glede cerkvenega nauka o neločljivosti zakona." Pastoralna pa bo morala, kolikor bo seveda potrebno, vernikom pojasniti to odločitev.

Kongregacija poudarja, da ločeni in ponovno nepravilno poročeni verniki le tedaj lahko prejemajo obhajilo, če pri spovedi dobijo odvezo. To pa morejo dobiti le tisti, "ki se skesajo in so resnično pripravljeni živeti tako, da to več ne nasprotuje neločljivosti zakona." Če oba partnerja iz resnih razlogov - na primer zaradi vzgoje otrok - ne bosta mogla iti narazen in živeti ločeno, se bosta morala "zavezati, da bosta živela zdržno - to pomeni, da se bosta vzdrževala dejanj, ki so pridržana zakoncem".

Kongregacija za verski pouk spominja na pismo papeža Janeza Pavla II. "Familiaris Consortio", v katerem je jasno razložen cerkveni nauk o tem važnem vprašanju. V njem je papež škofo in duhovnike spomnil na "resno dolžnost" opomniti ločene in ponovno poročene vernike, ki se temu cerkvenemu nauku upirajo. To ne pomeni, da Cerkev ne skrbi za te vernike, ki ne smejo prejemati obhajila in se s tem čutijo "izključeni iz cerkvene skupnosti". Cerkev si prizadeva za njihovo pastoralno skrbstvo in jih vabi, da sodelujejo pri cerkvenem življenju v danih mejah. Jasno pa jim je treba povedati, da to njihovo sodelovanje ne sme biti zmanjšano le na vprašanje prejemanja obhajila. Škofje, duhovniki, redovniki in laiki naj bi v "pastirski ljubezni storili vse, kar bi lahko vernike, ki so v nepravilnem zakonskem stanju, okrepilo v ljubezni do Kristusa in Cerkve".

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$40.— Marica Podobnik, Feliks Dro-
bež; \$30.— Ivan Legiša, Karl Zupan-
čič, Janez Klementič; \$20.— Matil-
da Igumanovič; \$18.— Marija Ferfo-
lja; \$15.— Martin Rovtar; \$10.—Na-
da Mršnik, Dorica Slavec, Marija
Montebruno, Otto Zdražil, Kamica
Satler, Gina Terezija Gesmundo, Ta-
tjana Tee, Ana Markič, Mirka Zav-
nik, Anton Konda, Albert Škrl,
Franc Tomažič, Alojz Pungerčar,
Mario Ukmar; \$8.— Bernarda Zadel;
\$5.— Jolanda Latimer, Ivan Hacc,
Toni Mlinarič, Miha Ulcej, Janez
Tadina, Zdenka Novak; \$3.— Mar-
tin Recek; \$2.— Joe Belovič, Joe
Krmelj, Štefan Trstenjak, Ivan Pru-
govecki.

ZA MISIJONE IN NAŠE

POSINOVLJENE MISIJONARJE:

\$301.15 nabirka misijonske nedelje
pri sv. Rafaelu, Merrylands NSW;
\$171.80 nabirka misijonske nedelje
pri sv. Cirilu in Metodu v Kew, Vic.;
\$100.— F. Š.; \$20.— N.N. (za lačne),
druž. Jože Brožič (za lačne name-
sto božičnih voščilnic znancem) in
še enkrat druž. Jože Brožič (za lač-
ne namesto cvetja na grob pokojni
sestri Silvestri); \$10.— Berta Žele
(za lačne), Ivanka Študent (za lač-
ne), Frančiška Truden; \$5.— N. N.

ZA MATER TEREZIJO

IN NJENE LAČNE SIROTE:

\$10.— Ladislava Vouk; \$5.— N. N.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

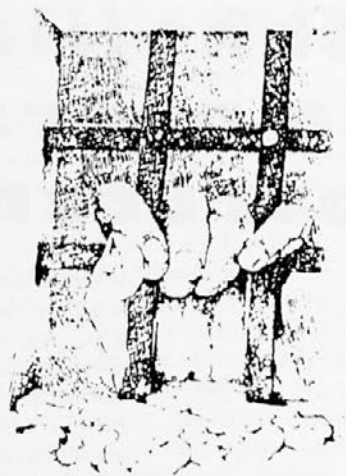
REŠITEV

OKTOBRSE KRIŽANKE:

1. Marijin; 2. ovce; 3. Jožef; 4. Ka-
na; 5. mira; 6. videc; 7. nedelja; 8.
krona; 9. Ave! - V debelem okviru
od vrha navzdol: Rožni venec.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Li-
dija Čušin, Francka Anžin, Stanko
Aster-Stater, Franc Petelin, Terezi-
ja Kaiser, Ivanka Študent. — Zreb je
izbral Franca Petelina.

MOJE CELICE

(DRUŽBA)

Bil je torek po cvetni nedelji, ko sem podpisal to listino. Zato je bil zame veliki teden še bolj slovesen in upanje na Vstajenje še bolj živo. Ponovno sem si prebral Cankarjeve besede, ki sem si jih izpisal:

Svetlejšje iz noči zasije dan,
življenje mlado vre iz novih ran
in iz trohnobe se rodi vstajenje!

Želel sem si le tega, da se rešim zatohlosti teh umazanih sten in pridem zopet na zrak in sonce.

Izkoriščal sem dneve in skušal nadoknaditi zamujene ure. Zato sem veliko bral in si delal zapiske. Prebral sem Prusovega Faraona v treh delih, Julesa Verna Dvajset tisoč milj pod morjem, Bevkovo Med dvema vojnama, Šorlijeve Večne vezi, Jenkove pesmi, Jurčičeve zbrane spise itd. Nič več mi ni bilo dolgčas. Dnevi so kar hitro minevali.

Po veliki noči smo imeli v celici posvet, kako dobiti hrano iz sosednje celice. Ženske so namreč vedele, da smo lačni in bi nam rade pomagale. Hotele so izročiti pazniku, da bi nam dal. Komaj smo jih prepričali, da bi s tem izdale, da imamo zveze z njimi.

Okno je imelo samo železne rešetke brez mreže. Razdalja ni bila velika. Ugibali smo, kako bi navezali stike. V čevljih smo imeli vrvice. Nekateri so imeli celo rezerve. Sneli smo jih in povezali. Po vrvici bi najlaže dobili hrano. Toda, kako jo podati v sosednjo celico? Pa če se vrstica utrga? - Če pade na tla, ne bodo vedeli, iz katerega nadstropja je prišlo. Prav lahko vse utajimo.

Dolga je bila debata. Končno smo našli tudi rešitev za prenos vrvice v sosednje okno. Pod oknom je bila letev, ki je povezovala pod z zidom. Mozetič je vzel s kible pokrov, ga zasadel pod letev, se uprl s svojimi orjaškimi rokami in privzdignil. "Hrest, hrest!" je naredil, ko so popuščali zarjaveli žebelji. Letev je bila v njegovih rokah. Žebelj je zavil in letev položil na mesto, kot bi bila pribita.

Med tem delom je nekdo stal pri vratih na straži in pazil, da ne bi prišel paznik. Glavo je imel naslonjeno na linico, da je bil

zakrit pogled v celico, če bi paznik pokukal vanjo.

Vsi smo bili edini pri tem delu. Vsi smo soglašali in nekam zmagovalno uresničevali svoj načrt.

Jaz sem "telefoniral" Veri in ji počasi dopovedal, kako in kaj smo sklenili. Do podrobnosti sem ji razložil, kako bomo zvečer uresnili načrt. Poročilo je bilo telegrafsko. Z izredno brzinó ga je sprejemala. Ko bo zvečer paznik ugasnil luči, trikratni bum, bum, bum! na steno. Znamenje: Bodite pripravljene! Ena pri vratih, druga naj stopi k oknu! Stegnili bomo palico, na kateri bo vrvica. Snemi vrvico in vleci! Na sredi vrvice bo vrečka. Napolnite! Drugi konec vrvice bomo držali na tej strani. Ko bo vse pripravljeno, zopet: bum, bum, bum! Tam boste vrvico popuščale, mi bomo vlekli. Razumela? Prav!

Sporočila je, da nam pošljejo kruh in zaseko. Veseli smo bili. Nestrpno smo čakali večera. Za nas je bilo to pravo junaštvo, še posebno, ker smo delali z združenimi močmi. Šlo je za skupno korist, zato ne bi nikogar izdali.

Zazvonilo je. Slamnjači smo raztegnili po podu, ju pognili z odejami in navidezno legli. Zaslišali smo paznika, ki je stopal od celice do celice in ugašal luči. Bili smo varni. Medtem ko je obkrožil celo nadstropje, smo mirne duše uresnili svoj načrt.

"Bum, bum, bum!" Sosede so odgovorile, da so pripravljene. Rehar je stopil k vratom, Mozetič je pripravil palico in jo dal Petraku, ki je stal na klopi pri oknu.

"Zdaj!" sem "telefoniral" Veri.

Petrak je stegnil palico. Čutil je, kako so snele vrvico in jo vleklo k sebi. Vrnil je palico Mozetiču in držal drugi konec.

"Bum, bum, bum!" je sledil znak.

"Vleci!" je "telefonirala" Vera.

Petrak je počasi vlek. Na drugi strani so popuščale. Privlekel je polno vrečko. Vsi smo bili srečni, mi, da smo dobili nekaj hrane, ženske, da so nam izkazale dobroto.

V ječi tudi hudoben človek postane dober in rad pomaga svojemu bližnjemu. Osamelost, lakota in mraz so dobra šola, da se v človeku prebudi socialni čut.

Dne 16. aprila je bila bela nedelja. Po dolgih mesecih so mi dovolili obisk. Prišla je mama. Vedno se je prva odzvala. Bil sem vesel in dobre volje. To jo je potolažilo. Nič ni vedela, kako se mi je godilo v smrtni celici, ničesar o podzemeljskem bunkerju. Morda je slutila in iskala na mojem obrazu žalost in trpljenje. Vse to je bilo že za mano, zato nisem hlinil svoje dobre volje. Vesel sem bil še najbolj zato, ker sem videl zopet njo, ki je zadnje mesece toliko pretrpela zame.

Govorila sva o vsakdanjih rečeh: o delu, vremenu, o nečakih in podobno. Naročil sem ji pozdrave za vse, tudi za prijatelje in znanca na Livku. Povedala mi je, da bo prišel prihodnji mesec na obisk oče.

Naslednjega dne je prišla komisija. Viktor Turnšek, ki je imel pod sabo vse poboljševalne domove in vsa taborišča, je od časa do časa obiskal jetnike. Spremljali so ga udbovci in pazniki. Pazniki so se ga bali kot jetniki. Navadno so napovedali njegov prihod in naročili, naj bo vse snažno in urejeno.

Za nas ni obisk pomenil nič posebnega. Turnšek je videl,

Dva obiska

DR. PETER VENCELJ, državni sekretar Republike Slovenije za Slovence po svetu, pride v Avstralijo. Sprejel je vabilo Slovenskega društva Melbourne, ki slavi 40-letnico ustanovitve. Ob udeležbi jubilejne proslave pa dr. Vencelj želi srečati predstavnike tukajšnjih slovenskih organizacij in seveda ostale rojake, ki se bodo za to priliko zbrali na slovenskem hribčku v Elthamu.

Veleposlaništvo RS v Canberri nam je poslalo osnutek programa obiska dr. Venclja:

Petek 18. novembra – prihod v Melbourne (ko gre to v tisk, čas še ni znan).

Sobota in nedelja 19. in 20. novembra – udeležba celotnega sporeda jubilejne proslave SDM.

Ponedeljek 21. novembra – Na sporedu so uradni razgovori v Canberri. Ob 6.30 pm obisk Slovenskega društva Canberra.

Torek 22. novembra – Na uradnih razgovorih v Sydneyu.

Sreda 23. novembra – Ob 11.30 razgovor na Macquarie univerzi.

Ob 3.00 pm obisk verskega središča sv. Rafaela v Merrylandsu.

Ob 6.00 pm obisk Slovenskega društva Sydney.

Ob 7.00 pm Večerja in razgovor s predstavniki slovenskih organizacij NSW v prostorih društva Triglav.

Četrtek 24. novembra - odlet iz Avstralije domov.

MED NAMI bo ob koncu novembra tudi predsednik Svetovnega slovenskega kongresa DR. JOŽEF M. BERNIK iz Chicaga. Iz Amerike do odletel v nedeljo 20. novembra ter bo pristal na sydneyskem letališču v torek 22. novembra ob 10.30 pm. Sprejel ga bo predsednik Slovenske konference za Avstralijo Jože Senčar.

V petek 25. novembra bo iz Sydneya odletel proti Brisbane, kjer se

bo v soboto udeležil občnega zbora Slovenske konference v Avstraliji.

V ponedeljek 28. novembra bo odletel v Canberro.

V sredo 30. novembra bo odletel v Melbourne. Ni še gotovo, kdaj bo odšel v Sydney, od koder bo v ponedeljek 5. decembra odletel iz Avstralije proti Argentini.

Obema visokima gostoma, dr. Petru Venclju in dr. Jožetu Berniku, kličemo veselo dobrodošlico. Enako seveda njunima soprograma, ki ju bosta spremljali.

Na koncu Kamniške Bistrice

koliko nas je v celici, ki je bila za enega jetnika. Vedel je, da postaja iz dneva v dan bolj vroče in da nam bo primanjkovalo zraka. Vendar ni ukrepal. V tej celici smo ostali do srede julija, ko je bila najhujša vročina.

Vera je sporočila, da jo bodo bržkone premestili. Naslednji dan smo slišali, da so jo poklicali iz celice.

Telefonistka je postala Fanika. Spočetka je nekoliko počasi sprejemala besede, kmalu pa je bila spretnejša od Vere.

Tudi naša celica je izgubila enega člana. Dne 21. aprila so poklicali Reharja. Vrnil se je šele čez mesec dni.

Redni paketi in hrana, ki smo jo skoraj vsak dan dobivali iz sosednje celice, so nam počasi vračali moči. Bili smo kar dobre volje. Le Barič je sameval v svojem kotu.

Nekega dne mi je povedal, da bi rad pisal Faniki pisemce. Prosil me je, naj mu pomagam. Rad sem mu ustregel in mu napisal ljubezensko pisemce, ki ga je z vso marljivostjo prepisal. Nestrpno je pričakoval večera, da je pisemce oddal v vrečko.

Faniki sem "telefoniral", kaj jo čaka, in jo prosil, naj mu odgovori. Razložil sem ji, kako je z njim, da je osamljen, da so zaprli skoraj celo družino. Prosil sem jo, naj mu napiše nekaj bodrilnih besed. Ubogala me je. Fant je bil ves iz sebe, ko je prejel njene vrstice. Začel je delati načrte za prihodnost. Dekle je spoznala, da pismo ne sestavlja sam, in se navezala name, ki sem hotel biti posrednik med njima. Dobro je vedela, kaj sem po poklicu, toda ženski včasih razum odpove in deluje samo srce. Veliko je žrtvovala in tvegala za nas vse. Vedel sem, da ne bo dolgo v zaporu: dobila je le šest mesecev. Prosil sem jo, naj se zavzame za fanta, ki nima nikogar. Obljubila je in besedo tudi držala. Večkrat mu je pozneje poslala paket in izposlovala celo to, da je prišla k njemu na obisk. Vse to je delala iz usmiljenja. Zato je imela velike težave, ko je bil fant izpuščen. Bil je namreč prepričan, da se bo z njo poročil. Fanika pa je zunaj imela fanta-izobraženca.

Preden se je poslovila od nas, sem ji napisal nekaj verzov v spomin:

DOBROTNICI

V duhu gledam mladi Tvoj obraz.
Lepe, nežne, dražestne poteze,
izpeljane kot po vrtu steze -
Tvoje so duševnosti izraz.

Bližnjega trpljenje in gorje
izpreminja v Tvoji se bližini
v srečo dragoceno kot rubini,
ker čuteče Tvoje je srce.

Le dobrota seva iz oči,
ki spoznale so bridkosti ječe.
Skrbno se oziraš na trpeče
in jim lajšaš težke vse skrbi.

Ni Ti znana še življenjska pot,
toda, koderkoli boš hodila,
spomni modrega se navodila:
Lajšaj stiske, bedo vseh sirot.

Nesebično se povsod žrtvuj,
ker iz žrtev vzklika Ti bo sreča,
ko pa zate bo minila ječa,
srečo svojo drugim oznanjaj.

8. maja 1950

"Te stene ločijo le telesa, ne pa misli," je napisala Milanu. "Nič človeka tako ne poveže kot skupna grenka usoda - gorje. Kolo sreče se vrti. Mi mladi imamo življenje še pred seboj.

Nadoknadili bomo vse ono, kar smo zamudili med temi zidovi."

Ni še imela dvajset let, ko je odšla na svobodo in pozneje delala kot uradnica. Danes živi v Franciji.

Dne 14. maja sta prišla na obisk oče in sestra. Bilo je veliko obiskov, tako da smo morali ostati na hodniku.

Zagledal me je že od daleč. Bil sem kot capin. Po podpisu pravomočne sodbe so mi vzeli civilno obleko in mi dali stare arestantske cape. Hlače in suknjič, vse je bilo zakrpano, tako da je bila obleka zares pisana. Krpe so bile namreč različnih barv. Grobo blago, podobno raševini, vse oguljeno, se je kar prilegalo "zloincem", kakršni smo bili mi.

/Nadaljevanje prih./

**Biti človek
se pravi biti
zvezda na
ščitu
Večnega,
cvet v
Njegovih
dlaneh,
pesem v
srcu** /France
Vodnik/
Nevidnega.

ADVENTNI IN BOŽIČNI SPORED

SV. RAFAEL, MERRYLANDS - Adventni čas se začne s prvo adventno nedeljo, letos dne 27. novembra. Vzemite adventni čas resno kot pripravo na božič! Skušajte med adventom vsaj enkrat v tednu prisostvovati sveti maši. S p. Tomažem bova tudi med tednom po evangeliju spregovorila nekaj besed v duhu adventnega časa - seveda, če boste prihajali. Ves advent bomo na adventnem vencu prižigali sveče, zečeniši s prvo nedeljo. To postopno prižiganje sveč pomeni, naj se z vsakim tednom stopnjuje tudi naše hrepenenje po odrešenju in prihodu Kristusovega kraljestva na naš ubogi svet, ki tako zelo potrebuje Odrešenika.

Tudi rojakom, ki bivajo v oddaljenosti od naših verskih središč, priporočam, da se udeleže maše vsaj enkrat v tednu v svoji krajevni cerkvi, kar naj velja kot del priprave na božične praznike. Posebno devet dni pred božičem - od 16. do 24. decembra - pa bodite z nami v duhu, ko bomo vsak dan molili za važne zadeve naše skupnosti, naših družin, naše mladine, naše domovine Slovenije in nove domovine Avstralije.

VPRIZORITEV IGRE je na sporedu v soboto 3. decembra ob pol osmih zvečer v naši dvorani. Naslov veseloigre je "Micki je treba moža". Ob tej šaljivi igri se boste lahko krepko nasmejali. Povabite k predstavi tudi rojake, ki ne bodo brali tega obvestila. In sami gotovo pridite na igro.

SREČANJE BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV bo spet na sporedu v četrtek, 8. decembra, na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja. Začeli bomo s praznično mašo s petjem ob 10.30 dopoldne. Sledilo bo kosilo in nato družabnost v dvorani. Srečanje organizira molitvena skupina Srca Jezusovega, ki se ob četrkih ob 10.30 zbira k molitvi in vabi k temu tudi upokojence.

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Tomaž Menart, O. F. M.,
Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

ROMANJE V Penrose Park (ali Berrimō) je spet na sporedu v torek, 13. decembra. Če želite potovati z našim mini-basom, se čimprej prijavite. Lahko pa se pridružite romarjem vaše krajevne župnije, ki organizira vsak mesec romanje z avtobusom. Če morete priti s svojim osebnim avtomobilom, je seveda najbolj prikladno.

NAŠA STOJNICA je spet na vrsti v četrtek 15. decembra. Priporočamo se vam za lončnice, pecivo, časopise trajne vrednosti, obleko in sploh predmete v dobrem stanju.

WOLLONGONG - FIGTREE je na vrsti za slovensko mašo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob peti uri popoldne. Torej 27. novembra (1. adventna) in 11. decembra (Miklavž!). Maša bo tudi vse srede v adventu od sedmih zvečer, na sveti večer (sobota 24. decembra) pa zgodnja polnočnica ob osmih zvečer. Maša bo spet na novo leto, v nedeljo 1. januarja, ob 11.30 dopoldne.

NEWCASTLE bo imel slovensko službo božjo

na nedeljo 29. januarja 1995, ko je peta nedelja v mesecu. Cerkev Srca Jezusovega v Hamiltonu, kot običajno. Po maši pa se zberemo v dvorani k čajanki.

WAGGA WAGGA bo slovenska maša na nedeljo 15. januarja 1995 ob 11.30 dopoldne na običajnem mestu (Mt. Erin). Povejte še drugim.

CANBERRA ima slovensko mašo na tretjo nedeljo v novembru (20. nov.), 18. decembra (4. adventna), na božični dan (nedelja 25. dec.), na novo leto (nedelja 1. jan.), 15. januarja, 19. februarja itd. Redno vedno na tretjo nedeljo v mesecu ob šesti uri zvečer. Kraj je: cerkev sv. Petra in Pavla, Wisdom Street, Garran, ACT.

ZLATA OBALA, QLD. - Na vrsto pride za slovensko mašo v soboto 7. januarja 1995 ob 7.30 zvečer. Zbrali se bomo v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac. Začnimo novo leto s prošnjo k vsemogočnemu Bogu za njegov blagoslov in varstvo!

BRISBANE, QLD. - Slovenska maša bo naslednji dan po maši na Zlati obali, v nedeljo 8. januarja 1995 ob 11.30 dopoldne v običajni cerkvi Matere božje, South Brisbane. Takrat bomo skupno prosili za dušni in telesni blagor vseh rojakov v Queenslandu. Prepevali bomo naše božične pesmi, na katere smo res lahko ponosni; zlepa nima kak narod tako bogato - številčno in vsebinsko - izbiro božičnih pesmi. Upam, da bodo pevci pod vodstvom dolgoletnega in zaslužnega organista in pevovodje Stanka Sivca pripravili pri vaji pevski božični spored. Da pa bo naša služba božja imela slovensko obeležje, bosta pripomogli tudi zastavi Marije Pomagaj ter sv. Cirila in Metoda, kateri vedno prinese in namesti ob oltarju Marija Andreis.

V soboto 15. oktobra je na Zlati obali v Queenslandu, v bolnišnici v Southportu, umrl **BOGOMIR MIRKO BREZNIKAR**. Rojen je bil 24. oktobra 1927 v Senovem na Štajerskem. Njegov oče Filip je bil po poklicu rudar in strelski mojster v jami, mati Ana r. Kalan pa šivilja. Komaj petnajstletnega so ga Nemci ob začetku druge svetovne vojne poslali na delo v rudnik. Ker so v njem odkrili posebne sposobnosti, so ga poslali v Avstrijo na izpopolnjevalni tečaj. Mirko je bil že od mladih let navdušen za petje in glasbo ter se je udeleževal pri raznih pevskih skupinah, bil pa je tudi član godbe na pihala. V električarskem poklicu v jami je kmalu napredoval v elektronadzornika

zunanjega obrata in v jami. To delo je opravljal najprej v Senovem, pozneje pa v Kanižarnici. Vodstvo rudnika mu je zaupalo tudi kulturno vzgojo rudarskih družin. V Kopru se je usposobil še za vodstvo lutkovnih predstav.

Leta 1947 se je Mirko poročil s Štefko Kralj, leta 1971 pa se izselil v Avstralijo. Najprej je živel z družino v Mt. Isi, Qld. Nekaj časa je bil zaposlen pri Telecom v Perthu, WA, delal pa je tudi pri gradbenem podjetju Thiess. Povsod je bil hitro znan kot zelo družaben človek. Odlično je igral tudi harmoniko. Žal se je v Mirkovih najlepših letih oglasila bolezen: ugotovili so raka na želodcu. Kemoterapija je bolezen zavrila, ni je pa mogla odstraniti. Zadnje mesece je dosti trpel, pa vendar vdano prenašal bolečine. Rozalija Vidmajer mu je lepo stregla v njegovi bolezni. Nekaj časa pred smrtjo ga je obiskal duhovnik, da je mogel poravnati svoje račune z Bogom. Pokojnik zapušča tu bivšo ženo Štefko in hčerko Marjanco por. Kaplan, v Perthu sina Igorja, v domovini v Novem mestu hčerko Alenko, v Senovem brata Ernesta in sestro Viko, v Radečah pri Zidanem mostu sestro Erno, tu in v domovini pa še deset vnukov.

Pogrebna maša za pokoj Mirkove duše je bila opravljena v sredo 19. oktobra v cerkvi Srca Jezusovega, Merimac, Qld., sledila je upepelitev v Allambe krematoriju. R.I.P. - Sorodnikom pokojnika iskreno sožalje!

MARIJA ROMA. Pod tem naslovom sem objavljal v avg./sept. številki vabilo, naj bi naši rojaki v oktobru molili po domovih rožni venec ob kipu Fatimske Matere božje, ki ga hrani prav v ta namen naše versko središče. Res se je nekaj naših družin odzvalo vabilu: imeli so kip v svoji sredi en večer, nekaj dni ali pa celo ves teden. Med temi so bile družine Brcar, Desković, Smuk in Kociper. So pa tudi drugod molili rožni venec ob kipu, ki je družinska last in vedno na častnem mestu - naj omenim dom Tine Papagna, Angele Torja in drugih. Vsaj upam, da je še več družin s to lepo navado. Vsem, ki Marijinega kipa ali slike nimajo, pa to toplo priporočam. Če boste pred svojim družinskim oltarčkom opravljali skupno večerno molitev, bo z Marijinim blagoslovom prišel v vašo hišo mir in potrpljenje, medsebojno razumevanje, pomoč in ljubezen.

MIKLAVŽEVANJE z nastopom mladine bo v nedeljo 11. decembra po maši. Na sporedu bo tudi kratka igrice, s katero bodo nastopili otroci Slomškove šole. Darove za otroke prinesite pred mašo v sobo za odrom.

Miklavž bo prišel isto nedeljo popoldne tudi v Figtree.

OBČNI ZBOR našega verskega središča bo v dvorani v nedeljo 27. novembra po maši. Lepo vabljeni vsi naši verniki, da se ga udeležite in poveste svoje predloge in kritike. Vaše želje in predloge morete tudi izreči pismeno ter jih oddati na občnem zboru.

ŠTEFANOVANJE, združeno s praznovanjem slovenske samostojnosti bo v Merrylandsu v ponedeljek 26. decembra z začetkom ob pol osmih. Najprej bo spored z nastopom raznih pevskih zborov, nato bo sledila zabava. Potrebna je rezervacija, ki jo morete napraviti že zdaj, najkasneje pa do opoldne na dan prireditve, če bo seveda še kaj prostih mest. Naš cerkveni telefon je 637-7147, sestriški pa 682-5478.

Na prireditvi bo igral ansambel "Črni baron".

NA ŠTEFANOVO, v ponedeljek 26. decembra, bo praznična sveta maša ob 9.30 dopoldne, kakor tudi ob šesti uri zvečer.

NAŠI BIRMANCI so prejeli zakrament potrjenja po rokah krajevnega škofa Beda Heatherja v nedeljo 16. oktobra. Marljiva katehistinja gospa Milka Stanič jih je z vso skrbjo osem mesecev pripravljala na ta dan, v njeni odsotnosti pa jo je nadomeščala gospa Danica Petrič. Tu so imena birmancev: Amanda, Natalija in Tanja Andrejaš, Pavel Alan Glušič, Katarina Julija Kancilija, Natalija Kopše, Sarah Cathrine Lonie, Dajana Mikuletič, Kristina in Peter James Rolih, Uršula Smuk, Mary Šajn, Nathan Šajn, Rebecca in Renee Taykaull, Mateja

Žaja. Vsem birmankam in birmancem naše iskrene čestitke. Sveti Duh naj jih razsvetljuje na poti krščanskega življenja.

Isti dan je prejela svoje prvo sveto obhajilo Cindy Taykaull - tudi njej naše najboljše želje, da bi Jezus ostal vse življenje njen najboljši prijatelj in spremljevalec.

BOŽIČNA POLNOČNICA bo letos v Merrylandsu - če bo lepo in zanesljivo vreme - na dvorišču, sicer pa v dvorani. Začetek božičnega sporeda pred polnočnico bo v soboto, 24. decembra, na sveti večer ob pol dvanajsti uri. Na božični dan bosta dve sveti maši: ob osmi uri zjutraj z ljudskim petjem in ob pol desetih z zborovim petjem (zbor poje tudi pri polnočnici). Na novo leto, v nedeljo 1. januarja, bo sveta maša kot ob nedeljah, pa tudi ob sedmi uri zvečer.

ZAKRAMENT SPRAVE, božično sveto spoved, opravite že zgodaj v adventu, če je le mogoče. Prilika bo vse nedelje ob deveti uri dopoldne, pa tudi ob petkih in sobotah pred mašo.

PATER TOMAŽ še vedno pridno obiskuje tečaj angleškega jezika, po štiri ure na dan od ponedeljka do petka. Vsega skupaj bo imel 500 ur pouka angleščine. Tako bo v znanju tega jezika lahko marsikoga prekosil, saj je večina nas komaj imela priliko za kak tečaj angleščine. Večina nas je bila kar hitro vprežena v delo ter se je bilo treba tujega jezika učiti mimogrede.

KDAJ BO PRI NAS v decembru konzularni dan, najdete na strani 285 te številke. Ne pozabite telefonsko prijavo na veleposlaništvo v Canberro.

P. VALERIJAN

Naši birmanci s škofom po prejemu svete birmе

Z VSEH VETROV

OB SVETOVNEM DNEVU PREHRANE je papež Janez Pavel II. poudaril, da imajo vsi ljudje in vsi narodi pravico do zadostne zdrave prehrane in čiste pitne vode. V pismu generalnemu direktorju FAO (Svetovna organizacija za prehrano) Jacquesu Dioufu je zlasti opozoril na vedno večje pomanjkanje vode v mnogih delih sveta. Mednarodna skupnost naj torej stori vse, da bo zavarovala ta dragoceni in za življenje nujno potrebni vir pred zlorabami in brezobzirnim izkoriščanjem.

Generalni direktor je ob tej priliki ob 800 milijonih podhranjenih po svetu pozval k "drugi zeleni revoluciji". Z njo naj bi državam v razvoju pomagali, da bi si zagotovile zadosti hrane, socialno pravičnost in takšen razvoj, ki bi upošteval zahteve zdravega okolja. Danes je z vodo preskrbljenih na svetu 241 milijonov hektarjev zemlje - to je 17% vsega polja. Na tej površini pridelajo 35% svetovne hrane.

Ko mi z vodo ne znamo ravnati, jo ima 230 milijonov ljudi komaj toliko, kolikor je nujno potrebno za življenje. Mnogi teh morajo hoditi ure daleč po vodo, mnogi pa so zaradi pomanjkanja vode celo prisiljeni zapustiti lastno zemljo in morajo iskati zatočišča drugod.

MISIJONARKE LJUBEZNI, sestre matere Terezije, so letos aprila meseca pričele delovati tudi v Vietnamu. Seveda so za začetek izbrale mesto Hanoi, kjer je skupaj največ revežev, za katere se nihče ne meni. Čakalo jih je ogromno delo, a se ga niso ustrašile. Začele so z njim, še predno so poskrbele za svoje lastno stalno stanovanje. Bog pa je njih začetek takoj blagoslovil in jim dal dvajset

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

poklicev že kar v prvih mesecih: dvajset domačih deklet se je prijavilo za redovno življenje sester matere Terezije in delo med najrevnejšimi. To bodo prve vietnamske Misijonarke ljubezni.

AIDS je postal glavni morilec v San Franciscu v Kaliforniji in je izpodrinil prejšnjega - bolezn srca. V letu 1992 je zaradi aidsa umrlo v San Franciscu 1,195 bolnikov, zaradi srčnih bolezni pa 1,094. Tudi se je premaknila starost bolnikov. Do leta 1992 je bil aids vzrok smrti pri moških v starosti od 25 do 44 let, po letu 1992 pa kosi brez razlike starosti žrtev.

POMEMBNO socialno delo Cerkve je tudi vzdrževanje 21,757 klinik, zdravstvenih postaj, zavetišč, medicinskih centrov, posvetovalnic in postaj za gobavce. Cerkev si zlasti v misijonih, kjer ni nikogar drugega na pomoč trpečim, zelo prizadeva lajšati trpljenje ljudi. Zato pa ima tudi vso pravico biti njihova zagovornica. K temu brez dvoma sodi tudi obramba življenja od spočetja do naravne smrti, stalno poudarjanje človekovega dostojanstva in prizadevanje za človekovo telesno in dušno zdravje.

BIVŠA JUGOSLAVIJA velja danes za svetovni trg orožja. Paul Beaver, ki je britanski vojaški strokovnjak za Balkan, je objavil svojo trditev, da skušajo vse vpletene strani v bosanski krizi kršiti mednarodni embargo. Od aprila 1992 do letošnjega aprila so Hrvatje nabavili za 600 milijonov dolarjev orožja, Srbi in bosanski Srbi za 470 milijonov, Muslimani pa za 162 milijonov dolarjev. V preteklih mesecih se je povečal predvsem pritek orožja Muslimanom.

Potem se pa čudimo prerokom, ki trdijo, da vojne v Bosni in Hercegovini še ne bo kmalu konec...

PROIZVAJALCI MAMIL ne odnehajo, saj jim prinašajo težke milijone. V Peruju posvečajo zadnja leta več pozornosti gojenju maka kot koke. V Andih je policija nedavno odkrila obsežne makove plantaže.

Iz koke izdelujejo kokain, iz maka pa heroin. Za en kilogram kokine paste dobijo od 120 do 150 dolarjev, za kilogram makove paste pa dvakrat ali trikrat več. Vse za čim večji dobiček, ne glede na nesrečneže, ki bodo z mamili uničili svoja življenja.

LETO 1994 so za Leto družine prve razglasile civilne oblasti OZN, je pa žal malo zanimanja s strani voditeljev držav in drugih oblastnikov, da bi

kaj več storili za zaščito družine. Zaznaten je tudi molk svetovnega tiska (razen verskega), radia in televizije. "Kultura družine" na svetovni ravni ni navzoča. In vendar ne obstajajo le "pravice posameznega človeka", ampak tudi "pravice družinske skupnosti". Če tega svet noče videti, drvi v svojo pogubo in je praznovanje Leta družine le pesek v oči.

Bodočnost sveta in svetovnega miru je le v zdravih družinah, saj so družine osnovne celice človeške družbe.

JUŽNOAFRIŠKA UNIJA je stopetdeseta država, ki je s Svetim sedežem navezala diplomatske stike. Ozemlje Unije meri milijon tristo tisoč kvadratnih kilometrov in ima 36 milijonov prebivalcev. Katoličanov je le tri milijone in so razdeljeni v 27 škofij s 721 župnijskimi skupnostmi. Imajo 36 škofov in okrog 500 duhovnikov, nad 3,000 redovnih sester in 11,000 katehistov.

DR. FRANC PERKO, naš rojak in beograjski nadškof, je za javna občila izjavil, da se vojna v Bosni in Hercegovini po njegovem mnenju in poznanju balkanskih razmer lahko vleče še petnajst let. Ustavi jo lahko samo ureditev protektorata OZN. Vse sedanje rešitve, ki jih predlaga mednarodna javnost, so "slepa ulica", ki ne pelje

nikamor. Pri pogajanjih še vedno izhajajo iz napačnih domnev. Prva in poglavitna napaka je verjeti, da bodo prebivalci Bosne in Hercegovine sprejeli delitev svoje države, druga pa, da je spor možno rešiti z razgovori.

V MOSKVI so v začetku lanskega šolskega leta odprli katoliško bogoslovno semenišče, kjer je to prvo leto študiralo 49 bogoslovcev. Letos pa se je vpisalo 31 kandidatov za duhovniški poklic. "Nujno potrebujemo domače duhovnike," opozarja moskovski apostolski administrator nadškof Tadeusz Kondrusiewicz, "saj kljub novim verskim zakonom, ki naj bi jamčili za versko svobodo, tuji duhovniki dobivajo le časovno omejena dovoljenja za bivanje."

V evropskem delu Rusije je okrog 300.000 razkropljenih katoličanov, ki desetletja niso imeli svojih dušnih pastirjev. Tu je med katoličani petnajst različnih narodnosti poleg Rusov.

Katoliški kolegij je tudi v Kijevu in ga vodijo dominikanci. V njem študira 150 kristjanov, poleg katoličanov tudi evangeličani, pravoslavni in drugi. Izobražujejo se za socialno in katehetsko delo.

V ASSISIJU so na god sv. Frančiška, 4. oktobra, slovesno zaključili **Klarino leto** - praznovanje 800-letnice rojstva sv. Klare. Ta je kot prva žena sledila Frančišku in se ob njem posvetila.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

GALERIJI MLADIH naše slovenske skupnosti v Avstraliji naj se tokrat pridruži DANNY ČELHAR iz Melbourne. Družina živi v Doncastru. Na sliki, ki prikazuje našega fanta na dan podelitve univerzitetne diplome, sta tudi njegova starša, upravičeno ponosna na svojega sina. Oba sta iz Zagorja na Pivki. Čelharjevi so vsa leta tesno povezani z našim verskim središčem. Oče Jože, po poklicu mizar, je ob pričetku naše Baragove knjižnice opremil sobo s potrebnimi knjižnimi omarami – naj izrabim to priliko, da se mu še enkrat zahvalim za lepo delo. Žal so že vse police prepolne knjig in zdaj razmišljamo, kako bi knjižnici povečali omare prav do stropa . . .

Danny je doraščal med nami. Hodil je v našo Slomškovo šolo, pri nas je prejel prvo sveto obhajilo in se pripravil na prejem svete birme. Tako naj bi mu slovensčina ravno ne delala težav. Srednjo šolo je šest let obiskoval na Greythorn High, vseučiliške študije pa nadaljeval na Swinburne University of Technology, kjer se je posvetil matematiki in računalniški znanosti. Po štirih študijskih letih je letos zadovoljen prejel diplomu: Bachelor of Applied Science with Distinction. Kako ga ne bi bili veseli starši, pa tudi mi vsi. Čestitamo mu iz srca in mu želimo še obilo uspehov v življenju!

Danny je imel tudi srečo, da ni po graduaciji obtičal v brezposelnosti, kot zadnja leta mnogi študentje. Delo je dobil pri BHP (Information Technology) in

SIROTA

MAMICA ZLATA
V TIHI GOMILI!
KOLIKRAT KRUHEK
STE MI DELILI,
KOLIKRAT V POSTELJ'CO
ME POLOŽILI
KRIŽEK NA ČELO
MI NAREDILI.

KOLIKRAT BOŽALI,
LASKE GLADILI,
K SEBI PRIŽELI ME
IN POLJUBILI –
MAMICA ZLATA
V TIHI GOMILI.

PA SO K NAM PRIŠLI
ČRNI MOŽJE,
DA VAS V GOMILO
SPAT POLOŽE . . .

MAMICA, V OČKE
SOLZA MI SILI –
MAMICA ZLATA
V TIHI GOMILI.

zdaj pa že dela doma na svoje.

Vedno sem vesel, ko zvem za slovensko dekline ali našega fanta, da je začel višje študije, in še bolj, ko jih je tudi srečno zaključil. Občudujem slovenske starše, ki za svoje otroke veliko žrtvujejo, vsi navadno z izrekom, ki sem ga že tolikokrat slišal: "Mi nismo imeli prilike, naj jo ima zdaj naš otrok!" Upam, da bodo otroci vse življenje hvaležni in bodo znali ceniti žrtve svojih slovenskih staršev – en vzrok več, da ne pozabijo svojega slovenskega rodu in materinega jezika.

Kotičkarji! Zelo ste se polenili, saj v moji torbi ni zadnji čas nobenega pisma. Sklenil sem, da ne bom več prosil, četudi bi pisma Koriček popestrila. – Striček

OBVESTILO

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri sporoča, da je spored konzularnih dni v novembru in decembru 1994 kot sledi:

NOVEMBER 1994

Melbourne, Vic., v nedeljo dne 20. novembra 1994 od 12.00 ure do 15.00 ure v prostorih Slovenskega društva Melbourne v Elthamu.

DECEMBER 1994

Adelaide, S.A., v nedeljo dne 11. decembra 1994 po maši v verskem središču v West Hindmarshu, od 14.00 ure do 17.00 popoldne pa v prostorih Slovenskega kluba Adelaide.

Perth, W.A., v torek dne 13. decembra 1994 od 14.00 ure do 18.00 ure v prostorih Slovenskega kluba Perth.

Gold Coast, Qld., v nedeljo dne 18. decembra 1994 od 12.00 ure do 15.00 ure v prostorih slovenskega kluba "Planinka", Cornubia.

Sydney, NSW, v ponedeljek dne 19. decembra 1994 od 15.00 ure do 18.00 ure v prostorih slovenskega kluba "Triglav". V torek dne 20. decembra 1994 od 9.00 ure do 12.00 ure v verskem središču sv. Rafaela, Merrylands.

Melbourne, Vic., v sredo dne 21. decembra 1994 od 9.00 ure do 12.00 ure v pisarni SNS v verskem središču v Kew; od 15.00 ure do 18.00 ure pa v prostorih slovenskega kluba "Jadran".

Prosimo vse Slovence, ki želijo konzularno pomoč, da predhodno pokličejo telefonsko veleposlaništvo ter se dogovorijo za točno uro sestanka.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE – Level 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.
Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pa pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P. O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

DOOLANDELLA, Qld. - Žal mi je, da se pozno oglašam s tem poročilom. Sem mislila, da bo kdo drug poročal. No, pa vseeno je boljše kot pa nikoli.

Na sam praznik Presv. Rešnjega Telesa in Krvi, dne 2. junija, smo v Darri imeli pogrebno mašo nato pa pogreb rojaka, IVANA KOLARIČA. Zadnji domek je dobil na novem Heritage pokopališču, Goodna. Štirje duhovniki so se mu vsak po svoje zahvalili ter mu dali priznanje, ki ga je resnično zaslužil. Zahrbna bolezen mu je v kratkem času izčrpala vse moči - podlegel je na nedeljo 29. maja 1994 v Mater Hospitalu v South Brisbane.

Pokojni rojak je živel res le za svojo družino. Njegova pot je bila samo od doma do cerkve in v službo v cementarni, kjer je delal vsa avstralska leta. S Slovenci se ni dosti družil. Ko sem ga ob

SLOVENŠČINO in SLOVENSKO KULTURNO DEDIŠČINO

lahko študirate na
MACQUARIE UNIVERZI
v Sydneyu -

Dopisno po pošti ali pa s prihodom na
predavanja.

Vsi SLOVENSKI PREDMETI
so lahko tudi del
VAŠE DIPLOME.

Tel (02) 544 1813, fax (02) 544 1640
ali pa direktno
univerza (02) 850 7032

THE SLOVENIAN STUDIES FOUNDATION TRUST
11 Nullaburra Rd Caringbah NSW 2229

neki priliki nagovarjala, naj bi se vključil v naše slovensko društvo "Planinka", je odgovoril, da je najraje doma pri svoji družini.

Ivan Koralič je bil rojen 3. januarja 1920 v Srednji Bistrici v Prekmurju. Tudi njegovemu očetu je bilo ime Ivan, mati pa je bila Marija r. Krampač. V Nemčiji je dobil ženo poljskega rodu. Rodilo se jima je osem otrok. Šest jih je bilo pri pogrebu, kajti ena hčerka je umrla majhna še v Nemčiji, mlajši sin Stanko, rojen 7. decembra 1956, pa je utonil pri kopanju na Currumbin Beachu na svoj enaindvajseti rojstni dan.

Tako imate kar dva za Matico naših pokojnih. Naj Bog obema podeli svoj mir!

Pa še nekaj bi rada dodala. Ko sem bila še majhna deklica, nas je mati učila verski nauk, pa tudi Sveto pismo smo radi prebirali. Tam je tudi pisano, da "bodo vstali krivi Kristusi in krivi preroki". Menda je res najhujše, kadar se hudič posluži Svetega pisma, da z njim straši in pridobiva. Ljudje svoje vere ne poznajo, pa segajo po drugih. Tudi med nami se zadnji čas širi vsemogoča verska propaganda. Stari nauki niso več dobri, treba je sprejeti nekaj novega in se dati še enkrat krstiti... Le kje je pamet?! Vera se vendar ne menja kot umazana srajca. Starši so nam izročili vero kot najdražji zaklad, ki ga moramo skrbno čuvati in spoštovati. Ko pride ura slovesa od tega sveta, bomo lažje prenašali smrtno trpljenje v zavesti, da smo ostali zvesti katoliški veri. In to svetinjo smo dolžni zapustiti tudi svojim otrokom, kakor so jo naši starši zapustili nam.

Pri "Planinki" imamo novi odbor in upajmo, da bo uspešno vodil našo ladjico v novem poslovnem letu. Lepe pozdrave vsem! - **Marica Podobnik**

HEIDELBERG, VIC. - Prav iz srca se zahvaljujemo vsem za izreke sožalja, za molitve, za cvetje in sleherno pomoč ob nenadni boleči izgubi našega predragega moža in očeta

FRANCA ARNUŠ-a.

Najina srčna zahvala vsem, ki ste se zbrali ob odprti krsti k molitvi rožnega venca, naslednji

dan pa k pogrebni maši in k spremljavi krste na pokopališče. Iskreno se zahvaljujemo pevskemu zboru za lepo petje Francu v slovo ter članom Lovskega društva, ki so nosili krsto. Zahvala iz srca patru Tonetu za pogrebne obrede in tople besede.

Še enkrat iskren Bog plačaj! vsem za kakršno koli pomoč in tolažbo v težkih dneh.

Žena Ema Arnuš ter hčerka Emilija

BLACKTOWN, NSW - V svojem imenu in v imenu mojega sina Slavka bi se želel javno zahvaliti gospe Mariji Senčar in njenemu možu Jožetu za njuno pomoč, pripravo dokumentov in raznih pisem ter naslovov rojakov v Ljubljani, na Bledu in po Sloveniji. Ob obisku drage svobodne domovine sva se tako s sinom mogla sestati in seznaniti z mnogimi rojaki. Na Bledu sva preživela teden dni v krasnem Hotelu Kompas. Potem sva obiskala eno najlepših slovenskih dolin, Soško dolino, in to s posebnim turističnim vlakom. V Mostu na Soči nas je na postaji pozdravila skupina deklet in fantov v narodnih nošah, s harmoniko in petjem. Vsakemu so po starem slovanskem običaju ponudili košček kruha s soljo.

Prijetno mi je bilo pri srcu, ko sem opazoval sina vsega veseliga in vidno ginjenega ob tem sprejemu in ob občudovanju prelepe slovenske narave. To je bil njegov prvi obisk Slovenije. Rojen je bil v Trstu leta 1948 in komaj štiri mesece star,

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 328 3999

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 3163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

ko smo se odpravili preko morja. Kar naenkrat mi je rekel: "Ata, nisem mislil, da so Slovenci tako prijazni ljudje. So kot ena družina. V Avstraliji je vse drugače..." Na postajni ploščadi so pričeli plesati. Neka Nataša, lepo dekle v narodni noši, je zagrabila našega Slavka in ga živahno zavrtela. In za njo plavooka blondinka Nives, potem Marta, Alenka, Vida, Štefka in Sonja. Nikdar nisem videl Slavka tako razpoloženega, ko me je vprašal: "Odkod pa so prišla ta dekleta?" Odgovoril sem mu, da so gotovo domačinke. On pa: "Še nikdar nisem videl tako lepih deklet. Saj so lepše kot filmske zvezde..."

Sina sem peljal na ogled vseh najlepših turističnih točk okoli Bleda in Bohinja, k slapu Savice, na Kranjsko goro in na Vršič. Bila sva v Postojnski jami, ki jo je Slavko na moč občudoval, ogledala sva si Predjamski grad, pa šla v Koper, Piran in Portorož... Seveda sva obiskala tudi mojo rojstno vas Tatre v Brkinih ter se sestala z mojimi številnimi sorodniki. V Ljubljani pa sva se srečala s patrom Cirilom in p. Mihom Vovkom, ki sta nama celo prijazno nudila prenočitev v samostanu nad Tromostovjem. Slavku je bilo mesto zelo všeč. Kar trikrat se je odpravil na Ljubljanski Grad ter se večkrat sprehodil po krasnem Tivoliju...

Vse to nama je bilo omogočeno po ustanovi "The Slovenian Studies Foundation Trust", ki jo vodi z vso požrtvovalnostjo gospa Marija Senčar. Še enkrat iskrena hvala in Bog vaju živi, Marija in Jože!

Naj končam s slovenskimi pozdravi našim MISLIM, njenim bralcem in vsem Slovencem po Avstraliji! - Stanko in Slavko Aster-Stater

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelaava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

MELBOURNE, VIC. - V LETU DRUŽINE 1994 molimo tudi za vse družine, ki so v tem letu izgubile svoje najdražje.

Družina ISKRA - žena in mama Ana ter hčerke Vesna, Nada, Susanne in Annemarie - je izgubila na dan 16. maja 1994 dragega moža in očeta IVANA ISKRA. Naj vsi prejmejo mir božji po tolažbi njih številnih prijateljev.

Pokojni IVAN naj se odpočije v božjem naročju. Gospod naj mu nakloni večni mir in pokoj! - Bog, usliši nas!

NAŠE ČESTITKE sydneyškemu rojaku, dolgoletnemu naročniku in rednemu podporniku "Misli", **DUŠANU LAJOVICU**, lastniku podjetja Impact International Pty. Ltd. Obe imeni, njegovo in njegovega podjetja, smo videli in slišali nedavno pri podeljevanju **Australian Packaging Awards 1994**. Priznanje je dobila Lajovicova iznajdba **LAJCAN**, ki bo s svojo praktičnostjo izpodrinila kartonsko in alumunijasto tubo ter pločevinko. Je v predelani plastiki, drži tekočo kot trdo snov in je povezana z manjšimi stroški, kot prej omenjeni doslej uporabljeni proizvodi. Dušan Lajovic je iznašel proces in stroj za izdelavo te novosti, za katero je že veliko zanimanja zlasti na Japonskem, pa tudi v ZDA, kjer bo iznajdba LAJCAN dobila prihodnji mesec tudi ameriško priznanje.

Resnici povedano, ne znam niti pošteno razložiti, zakaj gre. A po vsem, kar je prišlo doslej v javnost, moremo sklepati, da gre za velik napredek v pakiranju tekočih in trdih snovi. Dušan, še enkrat naše iskrene čestitke! - Urednik

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?

**POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo

JOŽE ŽUGIČ,

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni bazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta. Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)
SURFERS PARADISE, QLD. 4217
Telefon: (075)398 759

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ Nihče ni proti svobodi nasploh. Ponavadi smo proti svobodi drugih.

+ Najhujše za svobodo je, če se je bojijo tudi osvoboditelji.

+ Ali ni žalostno, da so vodilni tovariši pozabili na vse, kar so počeli v svojem najbolj herojskem obdobju?

+ Najslabše so tiste duše, ki so kupljene na državne stroške.

+ Če bomo tako nadaljevali, se bomo daleč vrnili.

+ V prelomnih trenutkih je najlažje tistim brez hrbtenice.

+ Vsi smo enaki. Ali res noče biti nihče malo boljši?

+ Boljšega jutri nam gotovo ne bodo izbojevali včerajšnji borci.

+ Pozor! V obtoku je večja količina ponarejene zgodovine.

+ Gospodje se rekrutirajo iz najboljših tovarišev.

+ Denar odpira vrata in zapira usta.

+ Ali ima oblast, ki se drži na površju, kakšno težo?

+ Iz mnogih stolčkov bi lahko sestavili zatožno klop.

cecen

"Natakar, ali bom končno doživela, da bom dobila naročeno porcijo golaža?"

"Prav gotovo, milostljiva, saj ste še v svojih najlepših letih!"

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

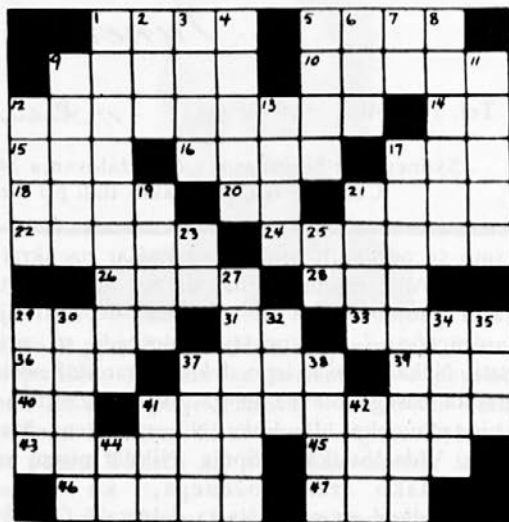
VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

Križanka /Ivanka Žabkar/

Vodoravno: 1. ponovno; 5. del obleke za toploto; 9. dodajati k številu; 10. ime starogrške pokrajine; 12. otok v Velikih Antilih; 14. okrajšava za doktorja; 15. oče; 16. slovenska reka; 17. povojno morišče v kočevskih gozdovih; 18. cvetlica; 20. predlog; 21. pogošta pijača (4. sklon); 22. ni ravna; 24. prevzet, razsvetljen notranje; 26. drugo ime za štokljko; 28. kratica za sveti v portugalsčini; 29. lesena hišica; 31. veznik; 33. vrsta nesnage, odpadek; 36. osemnajsta, druga in šesta črka v abecedi; 37. vsi na splošno; 39. Lovska narodna reprezentanca; 40. če v nemščini o pišemo z dvema črkama; 41. zdravilno zelišče; 43. malopridnež; 45. brat zakonskega druga; 46. spojina kemične prvine s kisikom; 47. glas pri petju ali glasbi.

Navpično: 1. kraj pri Kranju; 2. števnik; 3. npravna težnja ali prepričanje; 4. trinog, diktator; 5. okrajšano moško ime; 6. vzklik začudenja; 7. veznik; 8. vrsta moke; 9. prostor za prenočevanje v naravi; 11. plemenit plin brez barve in vonja; 12. javni prostor s travo in gredicami; 13. moško ime; 17. živi v Radomljah; 19. prevozno sredstvo (2. sklon); 21. pri peki je potreben; 23. površinska mera; 25. igralna karta visoke vrednosti; 27. splošno ime za kisle stvari; 29. geometrijski lik; 30. drevesu poberejo sadeže; 32. predpona za nekaj več; 34. isti, popolnoma sličen; 35. bodičast izrastek na gotovi rastlini; 37. privlači; 38. eden zakramentov; 41. brez obvala; 42. moško ime; 44. Demokratska konferenca.

Rešitev pošljite do 6. decembra na uredništvo!

cecen

"Ali znaš plavati, Luka?" – "Seveda znam!" – "Kje pa si se naučil?" – "V vodi."

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je na poti in jo kmalu pričakujemo.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijeje Hliš. – Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je 25 dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič – Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

LEPOTE SLOVENSКИH CER-KVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

1995 GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 4 economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Melbourne or Sydney
in May - June - July and August 1995

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1995

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666